



České vydání

Informace a oznámení

Ročník 60
10. dubna 2017

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 112/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 112/02 Věc C-555/14: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 6 de Murcia – Španělsko) – IOS Finance EFC SA v. Servicio Murciano de Salud „Řízení o předběžné otázce — Postup proti opožděným platbám v obchodních transakcích — Směrnice 2011/7/EU — Obchodní transakce mezi soukromými podniky a orgány veřejné moci — Vnitrostátní právní úprava podmiňující okamžitou úhradu jistiny pohledávky vzdáním se úroku z prodlení a náhrady nákladů spojených s vymáháním“ 2

2017/C 112/03 Věc C-577/14 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2017 – Brandconcern BV v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), „Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 51 odst. 2 — Slovní ochranná známka LAMBRETTA — Řádné užívání ochranné známky — Návrh na zrušení — Částečné zrušení — Sdělení prezidenta EUIPO č. 2/12 — Časové omezení rozsudku Soudního dvora“ 3

2017/C 112/04	Posudek 3/15: Posudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. února 2017 – Evropská komise „Posudek vydaný na základě čl. 218 odst. 11 SFEU – Marrákešská smlouva o usnadnění přístupu k publikovaným dílům nevidomým a zrakově postiženým osobám či osobám s jinými poruchami čtení – Článek 3 SFEU – Výlučná vnější pravomoc Evropské unie – Článek 207 SFEU – Společná obchodní politika – Obchodní aspekty duševního vlastnictví – Mezinárodní smlouva, která může ovlivnit společná pravidla či změnit jejich působnost – Směrnice 2001/29/ES – Článek 5 odst. 3 písm. b) a odst. 4 – Výjimky a omezení ve prospěch osob zdravotně postižených“	3
2017/C 112/05	Věc C-90/15 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2017 – Hansen & Rosenthal KG, H&R Wax Company Vertrieb GmbH v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh parafinových vosků a německý trh parafinového gáče – Stanovení cen a rozdělení trhů – Důkaz protiprávního jednání – Pravomoc k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci – Zkreslení důkazů – Povinnost uvést odůvodnění – Nařízení (ES) č. 1/2003 – Článek 23 odst. 2 – Výpočet výše pokuty – Zásada zákonnosti – Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 – Zásada proporcionality“	4
2017/C 112/06	Věc C-94/15 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2017 – Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek – Kartelové dohody – Evropský trh parafinových vosků a německý trh parafinových gáčů – Stanovení cen a rozdělení trhů – Povinnost uvést odůvodnění – Důkazy o protiprávním jednání – Zkreslení důkazů“	4
2017/C 112/07	Věc C-95/15 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2017 – H&R ChemPharm GmbH v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh s parafinovými vosky a německý trh s parafinovým gáčem – Stanovení cen a rozdělení trhů – Povinnost odůvodnění – Důkaz protiprávního jednání – Zkreslení důkazů – Nařízení (ES) č. 1/2003 – Článek 23 odst. 3 – Výpočet výše pokuty – Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 – Zásada proporcionality“	5
2017/C 112/08	Věc C-219/15: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Elisabeth Schmitt v. TÜV Rheinland LGA Products GmbH „Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Průmyslová politika – Směrnice 93/42/EHS – Kontrola shody zdravotnických prostředků – Oznamovaný subjekt pověřený výrobcem – Povinnosti tohoto subjektu – Vadné prsní implantáty – Výroba na bázi silikonu – Odpovědnost oznamovaného subjektu“	5
2017/C 112/09	Věc C-317/15: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 15. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – X v. Staatssecretaris van Financiën „Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb kapitálu – Článek 64 SFEU – Pohyb kapitálu do nebo ze třetích zemí, zahrnující poskytování finančních služeb – Finanční aktiva uložená na švýcarském bankovním účtu – Dodatečný platební výměr – Lhůta pro doměření daně – Prodloužení lhůty pro doměření daně v případě aktiv uložených mimo členský stát bydliště“	6
2017/C 112/10	Věc C-499/15: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vilniaus miesto apylinkės teismas – Litva) – W, V v. X „Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti – Nařízení (ES) č. 2201/2003 – Články 8 až 15 – Příslušnost v oblasti vyživovacích povinností – Nařízení (ES) č. 4/2009 – Článek 3 písm. d) – Protichůdná rozhodnutí vydaná soudy různých členských států – Dítě, které má obvyklé bydliště v členském státě, v němž má bydliště jeho matka – Příslušnost soudů členského státu, v němž má bydliště otec, ke změně pravomocného rozhodnutí, které tyto soudy předtím přijaly a které se týká bydliště dítěte, vyživovacích povinností a výkonu práva na styk s dítětem – Neexistence“	7

2017/C 112/11	Věc C-503/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa – Španělsko) – Ramón Margarit Panicello v. Pilar Hernández Martínez „Řízení o předběžné otázce — Článek 267 SFEU — Soudní tajemník — Pojem ‚vnitrostátní soud‘ — Obligatorní jurisdikce — Výkon soudních funkcí — Nezávislost — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“	8
2017/C 112/12	Věc C-507/15: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van Koophandel te Gent – Belgie) – Agro Foreign Trade & Agency Ltd v. Petersime NV „Řízení o předběžné otázce — Nezávislí obchodní zástupci — Směrnice 86/653/EHS — Koordinace právní úpravy členských států — Belgický prováděcí zákon — Smlouva o obchodním zastoupení — Zmocnitel usazený v Belgii a obchodní zástupce usazený v Turecku — Doložka o volbě belgického práva — Neplatný zákon — Dohoda o přidružení mezi EHS a Tureckem — Slučitelnost“	8
2017/C 112/13	Věc C-592/15: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 15. února 2017 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Spojené království] – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs v. British Film Institute „Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty — Šestá směrnice 77/388/EHS — Článek 13 část A odst. 1 písm. n) — Osвобоzení poskytování určitých kulturních služeb od daně — Neexistence přímého účinku — Určování kulturních služeb osvobozených od daně — Posuzovací pravomoc členských států“	9
2017/C 112/14	Věc C-641/15: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Handelsgericht Wien – Rakousko) – Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH v. Hettegger Hotel Edelweiss GmbH „Řízení o předběžné otázce — Duševní vlastnictví — Směrnice 2006/115/ES — Článek 8 odst. 3 — Výlučné právo vysílacích organizací — Sdělování veřejnosti — Místa veřejně přístupná za vstupné — Sdělování vysílání prostřednictvím televizních přijímačů umístěných na hotelových pokojích“	10
2017/C 112/15	Věc C-145/16: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 16. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof Amsterdam – Nizozemsko) – Aramex Nederland BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane „Řízení o předběžné otázce — Nařízení (EHS) č. 2658/87 — Celní unie a společný celní sazebník — Sazební zařazení — Kombinovaná nomenklatura — Platnost — Nařízení (EU) č. 301/2012 — Čísla 8703 a 8711 — Tříkolové vozidlo nazývané ‚Spyder‘“	10
2017/C 112/16	Věc C-578/16: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovinsko) – C. K., H. F., A. S. v. Republika Slovenija „Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Hranice, azyl a přistěhovalectví — Dublinský systém — Nařízení (EU) č. 604/2013 — Článek 4 Listiny základních práv Evropské unie — Nelidské či ponižující zacházení — Přemístění závažně nemocného žadatele o azyl do státu příslušného k posouzení jeho žádosti — Neexistence závažných důvodů se domnívat, že v tomto členském státě dochází k systematickým nedostatkům — Povinnosti uložené členskému státu, který má provést přemístění“	11
2017/C 112/17	Věc C-28/16: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 12. ledna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria – Maďarsko) – Magyar Villamos Művek Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság „Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Články 2, 9, 26, 167, 168 a 173 — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Osoba povinná k dani, která uskutečňuje současně ekonomickou i neekonomickou činnost — Holdingová společnost, která bezúplatně poskytuje služby svým dceřiným společnostem“	12
2017/C 112/18	Věc C-280/16 P: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. ledna 2017 – Amrita Soc. coop. arl a další v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Rostlinolékařská ochrana rostlin — Směrnice 2000/29/ES — Ochrana proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Evropské unie a proti jejich rozšiřování na unijním území — Prováděcí rozhodnutí (EU) 2015/789 — Opatření proti zavlékání organismu Xylella fastidiosa (Wells et Raju) do Unie a proti jeho rozšiřování na unijním území — Žaloba na neplatnost — Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU — Regulační akt — Prováděcí opatření — Osobně dotčená osoba“	13

2017/C 112/19	Věc C-137/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. března 2016 J. E. Petraitisem proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 18. prosince 2015 ve věci T-460/15, Petraitis v. Komise .	13
2017/C 112/20	Věc C-501/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. září 2016 Monster Energy Company proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 14. července 2016 ve věci T-429/15, Monster Energy v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) – MAD CATZ INTERACTIVE (MAD CATZ)	14
2017/C 112/21	Věc C-502/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. září 2016 společností Monster Energy Company proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 14. července 2016 ve věci T-567/15, Monster Energy v. EUIPO – MAD CATZ INTERACTIVE (Znázornění černého čtverce se čtyřmi bílými pruhy)	14
2017/C 112/22	Věc C-625/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. prosince 2016 Anikó Pint proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. listopadu 2016 ve věci T-660/16, Anikó Pint v. Evropská komise	14
2017/C 112/23	Věc C-665/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 22. ledna 2016 – Minister Finansów v. Gmina Wrocław	15
2017/C 112/24	Věc C-1/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte di Appello di Torino (Itálie) dne 2. ledna 2017 – Petronas Lubricants Italy SpA v. Livio Guida	15
2017/C 112/25	Věc C-3/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 3. ledna 2017 – Sporting Odds Limited v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása	16
2017/C 112/26	Věc C-11/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg (Německo) dne 10. ledna 2017 – Thomas Hübner v. LVM Lebensversicherungs AG	18
2017/C 112/27	Věc C-20/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammergerichts Berlin (Německo) dne 18. ledna 2017 – Vincent Pierre Oberle	19
2017/C 112/28	Věc C-21/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem České republiky (Česká republika) dne 18. ledna 2017 – Catlin Europe SE v. O. K. Trans Praha spol. s r. o.	19
2017/C 112/29	Věc C-24/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Obersten Gerichtshofs (Rakousko) dne 18. ledna 2017 – Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst v. Rakouská republika	20
2017/C 112/30	Věc C-31/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 23. ledna 2017 – Sucrerie de Toury SA v. Ministre de l'économie et des finances	21
2017/C 112/31	Věc C-39/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 25. ledna 2017 – Lubrizol France SAS v. Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures	22
2017/C 112/32	Věc C-40/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgerichts Düsseldorf (Německo) dne 26. ledna 2017 – Fashion ID GmbH & Co.KG v. Verbraucherzentrale NRW eV	22
2017/C 112/33	Věc C-47/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Nizozemsko) dne 1. února 2017 – X v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	23
2017/C 112/34	Věc C-48/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Nizozemsko) dne 3. února 2017 – X v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	24

2017/C 112/35	Věc C-49/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 1. února 2017 – Koppers Denmark ApS v. Skatteministeriet	25
2017/C 112/36	Věc C-56/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) dne 3. ledna 2017 – Bachtijar Fatchi v. Predsedatel na Daržavna agencija za bežancite . . .	26
2017/C 112/37	Věc C-59/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 3. února 2017 – SCI Château du Grand Bois v. Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)	27
2017/C 112/38	Věc C-64/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal da Relação do Porto (Portugalsko) dne 7. února 2017 – Saey Home & Garden NV/SA v. Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA	28
2017/C 112/39	Věc C-67/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rayonen sad – Varna (Bulharsko) dne 7. února 2017 – Todor Iliev v. Blagovesta Ilieva	30
2017/C 112/40	Věc C-88/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein oikeus (Finsko) dne 17. února 2017 – Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy v. Abnormal Load Services (International) Limited	30
2017/C 112/41	Věc C-349/15: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. ledna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Castellón – Španělsko) – Banco Popular Español SA v. Elena Lucaciu, Cristian Laurentiu Lucaciu	31
2017/C 112/42	Věc C-381/15: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. ledna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Zamora – Španělsko) – Javier Ángel Rodríguez Sánchez v. Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)	31
2017/C 112/43	Věc C-34/16: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. ledna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia de Alicante – Španělsko) – Manuel González Poyato, Ana Belén Tovar García v. Banco Popular Español SA	31
2017/C 112/44	Věc C-352/16: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. ledna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Navarra – Španělsko) – Instituto de Religiosas Oblatas del Santísimo Redentor v. Joaquín Taberna Carvajal	32

Tribunál

2017/C 112/45	Věc T-40/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – ASPLA a Armando Álvarez v. Evropská unie „Mimosmluvní odpovědnost — Přesnost žaloby — Promlčení — Přípustnost — Článek 47 Listiny základních práv — Přiměřená lhůta soudního rozhodování — Majetková újma — Úroky z částky neuhrazené pokuty — Náklady na bankovní záruku — Příčinná souvislost“	33
2017/C 112/46	Věc T-369/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – Hernández Zamora v. EUIPO – Rosen Tantau (Paloma) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Paloma — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie Paloma — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009“	34
2017/C 112/47	Věc T-441/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. února 2017 – European Dynamics Luxembourg a další v. EMA „Rozhodčí doložka — Rámcová smlouva uzavřená s více uchazeči na principu kaskády EMA/2012/10/ICT — Poskytování externích služeb v oblasti softwarových aplikací — Žádost o poskytování služeb zaslaná žalobkyním — Zamítnutí uchazečů navržených žalobkyněmi — Proporcionalita — Částečná rekvalifikace žaloby — Mimosmluvní odpovědnost“	34

2017/C 112/48	Věc T-596/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – Batmore Capital. v. EUIPO – Univer Poche (POCKETBOOK) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka POCKETBOOK — Starší národní obrazové ochranné známky POCKET — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	35
2017/C 112/49	Věc T-142/16: Usnesení Tribunálu ze dne 9. února 2017 – Dröge a další v. Komise „Žaloba na neplatnost — Projev vůle a dvě rozhodnutí Komise týkající se podmínek přístupu k dokumentům týkajících se jednání o transatlantickém obchodním a investičním partnerství mezi Evropskou unií a Spojenými státy (TTIP) — Právo přístupu spolupracovníků poslanců vnitrostátních parlamentů k určitým důvěrným dokumentům o jednání TTIP — Akty, které nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“	36
2017/C 112/50	Věc T-153/16: Usnesení Tribunálu ze dne 10. února 2017 – Acerga v. Rada „Žaloba na neplatnost — Rybolov — Zachování rybolovných zdrojů — Rybolovná práva ve vodách Unie a rybolovná práva, jimiž disponují plavidla Unie v některých vodách mimo Unii, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací — Sdružení — Nedostatek osobního dotčení — Akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nepřípustnost“	36
2017/C 112/51	Věc T-593/16: Usnesení Tribunálu ze dne 7. února 2017 – Stips v. Komise „Žaloba na náhradu škody — Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Neexistence žádosti ve smyslu čl. 90 odst. 1 služebního řádu — Zjevná nepřipustnost“	37
2017/C 112/52	Věc T-598/16: Usnesení Tribunálu ze dne 13. února 2017 – Pipiliagkas v. Komise „Žaloba na neplatnost — Veřejná služba — Úředníci — Zařazení na pracovní místo — Přeražení ve služebním zájmu — Přeražení žalobce — Splnění povinností vyplývajících z rozsudku — Postup před zahájením soudního řízení — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“	38
2017/C 112/53	Věc T-645/16 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 6. února 2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank v. SRB „Předběžné opatření — Jednotný výbor pro řešení krizí — Jednotný fond pro řešení krizí — Předem hrazené příspěvky — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“	38
2017/C 112/54	Věc T-55/17: Žaloba podaná dne 30. ledna 2017 – Healy v. Komise	39
2017/C 112/55	Věc T-56/17: Žaloba podaná dne 27. ledna 2017 – PO a další v. ESVČ	39
2017/C 112/56	Věc T-71/17: Žaloba podaná dne 26. ledna 2017 – France.com v. EUIPO – Francie (FRANCE.com)	40
2017/C 112/57	Věc T-73/17: Žaloba podaná dne 3. února 2017 – RS v. Komise	41
2017/C 112/58	Věc T-79/17: Žaloba podaná dne 6. února 2017 – Schoonjans v. Komise	42
2017/C 112/59	Věc T-80/17: Žaloba podaná dne 6. února 2017 – Steiniger v. EUIPO – ista Deutschland (IST)	43
2017/C 112/60	Věc T-89/17: Žaloba podaná dne 7. února 2017 – Erwin Müller v. EUIPO – Novus Tablet Technology Finland (NOVUS)	43
2017/C 112/61	Věc T-94/17: Žaloba podaná dne 13. února 2017 – ACTC v. EUIPO– Taiga (tigha)	44
2017/C 112/62	Věc T-95/17: Žaloba podaná dne 13. února 2017 – King.com v. EUIPO – TeamLava (Rozhraní obrazovek a ikony na obrazovkách)	45
2017/C 112/63	Věc T-96/17: Žaloba podaná dne 13. února 2017 – King.com v. EUIPO – TeamLava (animované ikony)	45

2017/C 112/64	Věc T-97/17: Žaloba podaná dne 16. února 2017 – Franmax v. EUIPO – R. Seelig & Hille (her- bea)	46
2017/C 112/65	Věc T-105/17: Žaloba podaná dne 17. února 2017 – HSBC Holdings a další v. Komise	46
2017/C 112/66	Věc T-106/17: Žaloba podaná dne 17. února 2017 – JPMorgan Chase a další v. Komise	47
2017/C 112/67	Věc T-125/17: Žaloba podaná dne 28. února 2017 – BASF Grenzach v. ECHA	48
2017/C 112/68	Věc T-267/16: Usnesení Tribunálu ze dne 10. února 2017 – Tarmac Trading v. Komise	50
2017/C 112/69	Věc T-349/16: Usnesení Tribunálu ze dne 3. února 2017 – Bank Saderat Iran v. Rada	50
2017/C 112/70	Věc T-596/16: Usnesení Tribunálu ze dne 14. února 2017 – HP v. Komise a eu-LISA	50
2017/C 112/71	Věc T-635/16: Usnesení Tribunálu ze dne 9. února 2017 – IPA v. Komise	51
2017/C 112/72	Věc T-908/16: Usnesení Tribunálu ze dne 7. února 2017 – Starbucks (HK) v. EUIPO – Now Wireless (nowwireless)	51

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2017/C 112/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 104, 3.4.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 95, 27.3.2017

Úř. věst. C 86, 20.3.2017

Úř. věst. C 78, 13.3.2017

Úř. věst. C 70, 6.3.2017

Úř. věst. C 63, 27.2.2017

Úř. věst. C 53, 20.2.2017

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 6 de Murcia – Španělsko) – IOS Finance EFC SA v. Servicio Murciano de Salud

(Věc C-555/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Postup proti opožděným platbám v obchodních transakcích — Směrnice 2011/7/EU — Obchodní transakce mezi soukromými podniky a orgány veřejné moci — Vnitrostátní právní úprava podmiňující okamžitou úhradu jistiny pohledávky vzdáním se úroku z prodlení a náhrady nákladů spojených s vymáháním“

(2017/C 112/02)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 6 de Murcia

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: IOS Finance EFC SA

Žalovaná: Servicio Murciano de Salud

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích, zejména její čl. 7 odst. 2 a 3, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je vnitrostátní právní úprava ve věci v původním řízení, která věřiteli umožňuje vzdát se úroku z prodlení a náhrady nákladů spojených s vymáháním výměnou za okamžitou úhradu jistiny splatných pohledávek, za předpokladu, že byl souhlas k takovému vzdání se nároku dán svobodně, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 56, 16.2.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2017 – Brandconcern BV v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-577/14 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 51 odst. 2 — Slovní ochranná známka LAMBRETTA — Řádné užívání ochranné známky — Návrh na zrušení — Částečné zrušení — Sdělení prezidenta EUIPO č. 2/12 — Časové omezení rozsudku Soudního dvora“

(2017/C 112/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Brandconcern BV (zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, Rechtsanwälte, G. Casucci, N. Ferretti a C. Galli, avvocati)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec), Scooters India Ltd (zástupci: C. Wolfe, solicitor, jakož i B. Brandreth a A. Edwards-Stuart, barristers)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Brandconcern BV se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 16.3.2015.

Posudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. února 2017 – Evropská komise

(Posudek 3/15) ⁽¹⁾

„Posudek vydaný na základě čl. 218 odst. 11 SFEU — Marrákešská smlouva o usnadnění přístupu k publikovaným dílům nevidomým a zrakově postiženým osobám či osobám s jinými poruchami čtení — Článek 3 SFEU — Výlučná vnější pravomoc Evropské unie — Článek 207 SFEU — Společná obchodní politika — Obchodní aspekty duševního vlastnictví — Mezinárodní smlouva, která může ovlivnit společná pravidla či změnit jejich působnost — Směrnice 2001/29/ES — Článek 5 odst. 3 písm. b) a odst. 4 — Výjimky a omezení ve prospěch osob zdravotně postižených“

(2017/C 112/04)

Jednací jazyk: všechny úřední jazyky

Žadatelka

Evropská komise (zástupci: B. Hartmann, F. Castillo de la Torre a J. Samnadda, zmocněnci)

Výrok

Uzavření Marrákešské smlouvy o usnadnění přístupu k publikovaným dílům nevidomým a zrakově postiženým osobám či osobám s jinými poruchami čtení spadá do výlučné pravomoci Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 21.9.2015

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2017 – Hansen & Rosenthal KG, H&R Wax Company Vertrieb GmbH v. Evropská komise

(Věc C-90/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh parafinových vosků a německý trh parafinového gáče — Stanovení cen a rozdělení trhů — Důkaz protiprávního jednání — Pravomoc k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci — Zkreslení důkazů — Povinnost uvést odůvodnění — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 23 odst. 2 — Výpočet výše pokuty — Zásada zákonnosti — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Zásada proporcionality“

(2017/C 112/05)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Hansen & Rosenthal KG, H&R Wax Company Vertrieb GmbH (zástupci: J. Schulte, M. Dallmann a K. Künstler, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: R. Sauer, C. Vollrath a L. Wildpanner, zmocněnci, ve spolupráci s A. Böhlkem, Rechtsanwalt)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnostem Hansen & Rosenthal KG a H&R Wax Company Vertrieb GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 146, 4.5.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2017 – Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG v. Evropská komise

(Věc C-94/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Evropský trh parafinových vosků a německý trh parafinových gáčů — Stanovení cen a rozdělení trhů — Povinnost uvést odůvodnění — Důkazy o protiprávním jednání — Zkreslení důkazů“

(2017/C 112/06)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (zástupkyně: U. Itzen a J. Ziebarth, advokátky)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: R. Sauer, C. Vollrath a L. Wildpanner, zmocněnci, A. Böhlke, advokát)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 127, 20.4.2015.

**Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2017 – H&R ChemPharm GmbH
v. Evropská komise**

(Věc C-95/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh s parafínovými vosky a německý trh s parafínovým gáčem — Stanovení cen a rozdělení trhů — Povinnost odůvodnění — Důkaz protiprávního jednání — Zkreslení důkazů — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 23 odst. 3 — Výpočet výše pokuty — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Zásada proporcionality“

(2017/C 112/07)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: H&R ChemPharm GmbH (zástupci: M. Klusmann, Rechtsanwalt, S. Thomas, Professor)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: R. Sauer, C. Vollrath a L. Wildpanner, zmocněnci, ve spolupráci s A. Böhlkem, Rechtsanwalt)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti H&R ChemPharm GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 138, 27.4.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Elisabeth Schmitt v. TÜV Rheinland LGA Products GmbH

(Věc C-219/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Průmyslová politika — Směrnice 93/42/EHS — Kontrola shody zdravotnických prostředků — Oznámený subjekt pověřený výrobcem — Povinnosti tohoto subjektu — Vadné prsní implantáty — Výroba na bázi silikonu — Odpovědnost oznámeného subjektu“

(2017/C 112/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Elisabeth Schmitt

Žalovaná: TÜV Rheinland LGA Products GmbH

Výrok

- 1) Ustanovení přílohy II směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003, ve spojení s čl. 11 odst. 1 a 10 a čl. 16 odst. 6 této směrnice, musí být vykládána v tom smyslu, že oznámený subjekt není obecně povinen provádět neohlášené inspekční prohlídky, kontrolovat výrobky nebo zkoumat obchodní podklady výrobce. Nicméně při existenci indicií nasvědčujících tomu, že zdravotnický prostředek možná nesplňuje požadavky vyplývající ze směrnice 93/42, ve znění nařízení č. 1882/2003, musí tento subjekt přijmout všechna opatření nezbytná k tomu, aby splnil své povinnosti na základě čl. 16 odst. 6 této směrnice a bodů 3.2, 3.3, 4.1 až 4.3 a 5.1 přílohy II uvedené směrnice.
- 2) Směrnice 93/42, ve znění nařízení č. 1882/2003, musí být vykládána v tom smyslu, že účelem činnosti oznámeného subjektu v rámci postupu vztahujícího se k ES prohlášení o shodě je chránit konečné příjemce zdravotnických prostředků. Podmínky, za kterých může zaviněné nesplnění povinností, které má tento subjekt v rámci tohoto postupu na základě této směrnice, založit jeho odpovědnost vůči těmto příjemcům, jsou dány vnitrostátním právem, s výhradou zásad rovnocennosti a efektivity.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 24.8.2015.

**Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 15. února 2017 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – X v. Staatssecretaris van Financiën
(Věc C-317/15) ⁽¹⁾**

**„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb kapitálu — Článek 64 SFEU — Pohyb kapitálu do nebo ze
třetích zemí, zahrnující poskytování finančních služeb — Finanční aktiva uložená na švýcarském
bankovním účtu — Dodatečný platební výměr — Lhůta pro doměření daně — Prodloužení lhůty pro
doměření daně v případě aktiv uložených mimo členský stát bydliště“**

(2017/C 112/09)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (žalobce v prvním stupni): X

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (žalovaný v prvním stupni): Staatssecretaris van Financiën

Výrok

- 1) Článek 64 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na vnitrostátní právní úpravu, která stanoví takové omezení pohybu kapitálu uvedeného v tomto ustanovení, jako je prodloužená lhůta pro doměření daně dotčená v původním řízení, i když se toto omezení použije i na situace nesouvisející s přímými investicemi, usazováním, poskytováním finančních služeb či přijímáním cenných papírů na kapitálové trhy.

- 2) Založení účtu cenných papírů rezidentem členského státu u takové bankovní instituce mimo území Evropské unie, jako je instituce dotčená ve věci v původním řízení, spadá pod pojem „pohyb kapitálu zahrnující poskytování finančních služeb“ ve smyslu čl. 64 odst. 1 SFEU.
- 3) Možnost používat omezení pohybu kapitálu zahrnujícího poskytování finančních služeb, kterou členskými státy přiznává čl. 64 odst. 1 SFEU, platí i pro ta omezení, která – stejně jako prodloužená lhůta pro doměření daně dotčená v původním řízení – nesouvisí ani s poskytovatelem služeb, ani s podmínkami a způsobem jejich poskytování.

(¹) Úř. věst. C 311, 21.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vilniaus miesto apylinkės teismas – Litva) – W, V v. X

(Věc C-499/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Články 8 až 15 — Příslušnost v oblasti vyživovacích povinností — Nařízení (ES) č. 4/2009 — Článek 3 písm. d) — Protichůdná rozhodnutí vydaná soudy různých členských států — Dítě, které má obvyklé bydliště v členském státě, v němž má bydliště jeho matka — Příslušnost soudů členského státu, v němž má bydliště otec, ke změně pravomocného rozhodnutí, které tyto soudy předtím přijaly a které se týká bydliště dítěte, vyživovacích povinností a výkonu práva na styk s dítětem — Neexistence“

(2017/C 112/10)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Účastníci původního řízení

Žalobci: W, V

Žalovaná: X

Výrok

Článek 8 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 a článek 3 nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností musí být vykládány v tom smyslu, že v takové věci, jako je věc dotčená v původním řízení, soudy členského státu, které přijaly rozhodnutí ve věci rodičovské zodpovědnosti a vyživovacích povinností k nezletilému dítěti, jež nabylo právní moci, již nejsou příslušné k rozhodování o návrhu na změnu ustanovení tohoto rozhodnutí, pokud má dítě obvyklé bydliště na území jiného členského státu. K rozhodování o tomto návrhu jsou příslušné soudy posledně uvedeného členského státu.

(¹) Úř. věst. C 414, 14.12.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa – Španělsko) – Ramón Margarit Panicello v. Pilar Hernández Martínez

(Věc C-503/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 267 SFEU — Soudní tajemník — Pojem ‚vnitrostátní soud‘ — Obligatoční jurisdikce — Výkon soudních funkcí — Nezávislost — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“

(2017/C 112/11)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající orgán

Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Ramón Margarit Panicello

Odpůrkyně: Pilar Hernández Martínez

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie nemá pravomoc k zodpovězení otázek předložených Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (soudní tajemník soudu příslušného pro záležitosti násilí na ženách v Terrasse, Španělsko).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 414, 14.12.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van Koophandel te Gent – Belgie) – Agro Foreign Trade & Agency Ltd v. Petersime NV

(Věc C-507/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Nezávislí obchodní zástupci — Směrnice 86/653/EHS — Koordinace právní úpravy členských států — Belgický prováděcí zákon — Smlouva o obchodním zastoupení — Zmocnitel usazený v Belgii a obchodní zástupce usazený v Turecku — Doložka o volbě belgického práva — Neplatný zákon — Dohoda o přidružení mezi EHS a Tureckem — Slučitelnost“

(2017/C 112/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van Koophandel te Gent

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Agro Foreign Trade & Agency Ltd

Žalovaná: Petersime NV

Výrok

Směrnice Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců a Dohoda zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem podepsaná v Ankaře dne 12. září 1963 Tureckou republikou na straně jedné a členskými státy EHS a Společenstvím na straně druhé, která byla uzavřena, schválena a potvrzena jménem Společenství rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě provádějící tuto směrnici do práva dotčeného členského státu, která ze své působnosti vylučuje smlouvu o obchodním zastoupení, na jejímž základě je obchodní zástupce usazen v Turecku, kde vykonává činnost vyplývající z této smlouvy, a zmocnitel je usazen v uvedeném členském státě, takže se za takových okolností nemůže obchodní zástupce dovolávat práv, která uvedená směrnice zaručuje obchodním zástupcům po vypovězení takové smlouvy o obchodním zastoupení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 414, 14.12.2015.

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 15. února 2017 [žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Spojené království] –
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. British Film Institute**

(Věc C-592/15) ⁽¹⁾

**„Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty — Šestá směrnice 77/388/EHS — Článek 13 část
A odst. 1 písm. n) — Osвобоzení poskytování určitých kulturních služeb od daně — Neexistence přímého
účinku — Určování kulturních služeb osvobozených od daně — Posuzovací pravomoc členských států“**

(2017/C 112/13)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Žalovaný: British Film Institute

Výrok

Článek 13 část A odst. 1 písm. n) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, který upravuje osvobození „poskytování určitých kulturních služeb“ od daně, musí být vykládán v tom smyslu, že nemá přímý účinek, takže v případě, že toto ustanovení nebylo provedeno, nemůže se jej veřejnoprávní subjekt nebo jiný subjekt uznatý dotýčným členským státem a poskytujícím kulturní služby dovolávat přímo.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 25.1.2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Handelsgericht Wien – Rakousko) – Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH v. Hettegger Hotel Edelweiss GmbH

(Věc C-641/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Duševní vlastnictví — Směrnice 2006/115/ES — Článek 8 odst. 3 — Výlučné právo vysílacích organizací — Sdělování veřejnosti — Místa veřejně přístupná za vstupné — Sdělování vysílání prostřednictvím televizních přijímačů umístěných na hotelových pokojích“

(2017/C 112/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Handelsgericht Wien

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH

Žalovaná: Hettegger Hotel Edelweiss GmbH

Výrok

Článek 8 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem musí být vykládán v tom smyslu, že sdělování televizního a rozhlasového vysílání prostřednictvím televizních přijímačů umístěných na hotelových pokojích není sdělováním na veřejně přístupném místě za vstupné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 90, 7.3.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 16. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof Amsterdam – Nizozemsko) – Aramex Nederland BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

(Věc C-145/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (EHS) č. 2658/87 — Celní unie a společný celní sazebník — Sazební zařazení — Kombinovaná nomenklatura — Platnost — Nařízení (EU) č. 301/2012 — Číslo 8703 a 8711 — Tříkolové vozidlo nazývané „Spyder““

(2017/C 112/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Aramex Nederland BV

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

Výrok

Kombinovaná nomenklatura uvedená v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 927/2012 ze dne 9. října 2012 musí být vykládána v tom smyslu, že takové tříkolové vozidlo, jako je vozidlo, o které se jedná ve věci v původním řízení a které je vybaveno pneumatikami vyráběnými pro tříkolové motocykly, jež jsou však podobné pneumatikám pro osobní automobily, je řízeno pomocí řídicího a je vybaveno systémem řízení spočívajícím na Ackermanově principu, patří do čísla 8703 této nomenklatury.

(¹) Úř. věst. C 200, 6.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovinsko) – C. K., H. F., A. S. v. Republika Slovinsko

(Věc C-578/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Hranice, azyl a přistěhovalectví — Dublinský systém — Nařízení (EU) č. 604/2013 — Článek 4 Listiny základních práv Evropské unie — Nelidské či ponižující zacházení — Přemístění závažně nemocného žadatele o azyl do státu příslušného k posouzení jeho žádosti — Neexistence závažných důvodů se domnívat, že v tomto členském státě dochází k systematickým nedostatkům — Povinnosti uložené členskému státu, který má provést přemístění“

(2017/C 112/16)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Účastníci původního řízení

Žalobci: C. K., H. F., A. S.

Žalovaná: Republika Slovinsko

Výrok

1) Článek 17 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států musí být vykládán v tom smyslu, že se na uplatnění „diskrečního ustanovení“, které je stanoveno v tomto ustanovení, členským státem nevztahuje pouze vnitrostátní právo a jeho výklad podaný ústavním soudem tohoto členského státu, ale představuje otázku výkladu unijního práva ve smyslu článku 267 SFEU.

2) Článek 4 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že:

— i při neexistenci závažných důvodů se domnívat, že dochází k systematickým nedostatkům v členském státě příslušném pro posouzení žádosti o azyl, lze přemístění žadatele o azyl v rámci nařízení Dublin III provést pouze za podmínek, které vylučují, že toto přemístění s sebou ponese skutečné a prokázané riziko, že dotyčná osoba bude vystavena nelidskému či ponižujícímu zacházení ve smyslu tohoto článku;

— za okolností, kdy by přemístění žadatele o azyl, který trpí obzvláště závažným duševním nebo fyzickým onemocněním, s sebou neslo skutečné a prokázané riziko značného a nevratného zhoršení jeho zdravotního stavu, představuje toto přemístění nelidské a ponižující zacházení ve smyslu uvedeného článku;

- přísluší orgánům členského státu, který má provést přemístění, a případně jeho soudům, aby vyloučily jakoukoliv závažnou pochybnost týkající se dopadu přemístění na zdravotní stav dotčené osoby a přijaly nezbytná opatření proto, aby k jejímu přemístění došlo za podmínek, které umožňují vhodným a dostatečným způsobem ochránit zdravotní stav této osoby. V případě, že přijetí uvedených opatření nebude vzhledem k obzvláštní závažnosti onemocnění dotčeného žadatele dostatečné k zajištění, že jeho přemístění s sebou neponese skutečné riziko značného a nevratného zhoršení jeho zdravotního stavu, přísluší orgánům dotčeného členského státu, aby odložily výkon přemístění této osoby, a to do doby, než bude její stav takový, že bude způsobilá k takovému přemístění, a
- jestliže případně zjistí, že se zdravotní stav dotčeného žadatele o azyl v krátké době nezlepší nebo že odklad řízení po dlouhou dobu může zhoršit stav dotčené osoby, může se dožadující členský stát rozhodnout, že žádost přezkoumá sám, přičemž uplatní „diskreční ustanovení“ stanovené v čl. 17 odst. 1 nařízení Dublin III.

Článek 17 odst. 1 tohoto nařízení vykládaný ve světle článku 4 Listiny nelze vykládat tak, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, ukládá tomuto členskému státu povinnost, aby uvedené ustanovení uplatnil.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 23. 1. 2017.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 12. ledna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria – Maďarsko) – Magyar Villamos Művek Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Věc C-28/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Články 2, 9, 26, 167, 168 a 173 — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Osoba povinná k dani, která uskutečňuje současně ekonomickou i neekonomickou činnost — Holdingová společnost, která bezúplatně poskytuje služby svým dceřiným společnostem“

(2017/C 112/17)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Magyar Villamos Művek Zrt.

Odpůrce: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Výrok

Články 2, 9, 26, 167, 168 a 173 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že podílení se takové holdingové společnosti, jako je společnost dotčená v původním řízení, na řízení jejích dceřiných společností není, neúčtovala-li jim tato holdingová společnost ani cenu služeb, jež pořídila v zájmu celé skupiny společností nebo některých ze svých dceřiných společností, ani příslušnou daň z přidané hodnoty, „ekonomickou činností“ ve smyslu této směrnice, a tudíž taková holdingová společnost nemůže uplatňovat nárok na odpočet daně z přidané hodnoty zaplacené na vstupu z těchto pořízených služeb, pokud připadají na plnění, která nespadají do rozsahu působnosti této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 156, 2. 5. 2016.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. ledna 2017 – Amrita Soc. coop. arl a další v. Evropská komise

(Věc C-280/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Rostlinolékařská ochrana rostlin — Směrnice 2000/29/ES — Ochrana proti zavlečení organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Evropské unie a proti jejich rozšiřování na unijním území — Prováděcí rozhodnutí (EU) 2015/789 — Opatření proti zavlečení organismu *Xylella fastidiosa* (Wells et Raju) do Unie a proti jeho rozšiřování na unijním území — Žaloba na neplatnost — Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU — Regulační akt — Prováděcí opatření — Osobně dotčená osoba“

(2017/C 112/18)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Amrita Soc. coop. arl, Cesi Marta, Comune Agricola Lunella Soc. mutua coop. arl, Rollo Olga, Borrello Claudia, Società agricola Merico Maria Rosa di Consiglia, Marta e Vito Lisi, Marzo Luigi, Stasi Anna Maria, Azienda Agricola Crie di Miggiano Gianluigi, Castriota Maria Grazia, Azienda Agricola di Canioni Fiorella, Azienda Agricola Spirido ss agr., Impresa Agricola Stefania Stamerra, Azienda Agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco, Simone Cosimo Antonio a Masseria Alti Pareti Soc. agr. arl (zástupci: L. Paccione a V. Stamerra, avvocati)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Moro a I. Galindo Martín, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se odmítá.
- 2) Amrita Soc. coop. arl, Dei Agre di Cesi Marta, Comune agricola Lunella Soc. mutua coop. arl, Azienda agricola Rollo Olga, Azienda agricola Borrello Claudia, Società agricola Merico Maria Rosa SNC, Azienda agricola di Marzo Luigi, Azienda agricola Stasi Anna Maria, Azienda agricola Crie di Miggiano Gianluigi, Azienda agricola di Castriota Maria Grazia, Azienda agricola di Cagnoni Fiorella, Azienda agricola Spirido ss agr., Impresa Agricola Stamerra Stefania, Azienda agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco, Azienda agricola di Simone Cosimo Antonio a Masseria Alti Pareti Soc. agr. Arl ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 18.7.2016.

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. března 2016 J. E. Petraitisem proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 18. prosince 2015 ve věci T-460/15, Petraitis v. Komise

(Věc C-137/16 P)

(2017/C 112/19)

Jednací jazyk: litevština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Juozas Edvardas Petraitis (zástupce: T. Veščičiūno, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 24. listopadu 2016 Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl, že zamítl kasační opravný prostředek a rozhodl, že Juozas Edvardas Petraitis ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. září 2016 Monster Energy Company proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 14. července 2016 ve věci T-429/15, Monster Energy v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) – MAD CATZ INTERACTIVE (MAD CATZ)

(Věc C-501/16 P)

(2017/C 112/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Monster Energy Company (zástupce: P. Brownlow, Solicitor)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

CS: Usnesením ze dne 16. února 2017 Soudní dvůr (devátý senát) prohlásil kasační opravný prostředek za nepřipustný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. září 2016 společností Monster Energy Company proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 14. července 2016 ve věci T-567/15, Monster Energy v. EUIPO – MAD CATZ INTERACTIVE (Znázornění černého čtverce se čtyřmi bílými pruhy)

(Věc C-502/16 P)

(2017/C 112/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Monster Energy Company (zástupce: P. Brownlow, Solicitor)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Soudní dvůr (devátý senát) usnesením ze dne 16. února 2017 prohlásil kasační opravný prostředek za nepřipustný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. prosince 2016 Anikó Pint proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. listopadu 2016 ve věci T-660/16, Anikó Pint v. Evropská komise

(Věc C-625/16 P)

(2017/C 112/22)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Anikó Pint (zástupce: D. Lazar, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Soudní dvůr Evropské unie (osmý senát) usnesením ze dne 2. března 2017 odmítl kasační opravný prostředek a rozhodl, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 22. ledna 2016 – Minister Finansów v. Gmina Wrocław

(Věc C-665/16)

(2017/C 112/23)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Minister Finansów

Odpůrce: Gmina Wrocław

Předběžné otázky

Je třeba převod vlastnického práva k nemovitostem vyplývající ze zákona z obce na stát za platbu odškodného v případě, kdy podle vnitrostátní právní úpravy spravuje tyto nemovitosti nadále starosta obce – zástupce státu, jenž je zároveň výkonným orgánem obce, považovat za zdanitelné plnění ve smyslu čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006. o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾?

Je pro odpověď na tuto otázku relevantní, zda se platba odškodného obci skutečně vyplátí, nebo se jedná pouze o interní převod v rámci obecního rozpočtu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte di Appello di Torino (Itálie) dne 2. ledna 2017 – Petronas Lubricants Italy SpA v. Livio Guida

(Věc C-1/17)

(2017/C 112/24)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte di Appello di Torino

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Petronas Lubricants Italy SpA

Odpůrce: Livio Guida

Předběžné otázky

- 1) Znamená čl. 20 odst. 2 nařízení č. 44/2001 možnost zaměstnavatele usazeného v členském státě Evropské unie, který byl žalován jeho bývalým zaměstnancem u soudu členského státu, kde má bydliště (na základě článku 19 nařízení), podat vzájemnou žalobu proti zaměstnanci u stejného soudu, u něhož byla podána původní žaloba?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, znamená čl. 20 odst. 2 nařízení č. 44/2001 příslušnost soudu, u něhož byla podána původní žaloba, i v případě, kdy předmětem vzájemné žaloby podané zaměstnavatelem není pohledávka, která původně patřila zaměstnavateli, ale pohledávka patřící odlišné osobě (která je současně zaměstnavatelem stejného zaměstnance na základě souběžné pracovní smlouvy), a vzájemná žaloba se zakládá na smlouvě o postoupení pohledávky uzavřené mezi zaměstnavatelem a osobou, které původně pohledávka patřila, po podání původní žaloby zaměstnancem?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 3. ledna 2017 – Sporting Odds Limited v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

(Věc C-3/17)

(2017/C 112/25)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sporting Odds Limited

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Předběžné otázky

- 1) Musí se článek 56 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), zákaz diskriminace a požadavek, podle něhož má být omezování hazardních her členskými státy soudržné a systematické – který je legitimním cílem, jehož plnění členské státy zpravidla odůvodňují odkazem na boj proti hráčské závislosti a na ochranu spotřebitele – vykládat v tom smyslu, že vnitrostátní monopol členského státu v oblasti sportovních a dostihových sázek, ať již pořádaných on-line nebo mimo internet, je s výše uvedenými předpisy v rozporu, pokud reorganizace trhu, kterou uskutečňuje členský stát, vede v tomto státě mimo jiné k tomu, že soukromí poskytovatelé služeb mohou v kamenných kasinech provozovaných na základě koncese poskytovat jiné hazardní hry (kasino, karetní hry, výherní hrací přístroje, on-line kasino, on-line karetní hry), ať již on-line nebo mimo internet, u nichž existuje značné riziko vzniku závislosti?
- 2) Musí se článek 56 SFEU, zákaz diskriminace a požadavek, podle něhož má být omezování hazardních her členskými státy soudržné a systematické, vykládat v tom smyslu, že dochází k porušení tohoto článku a k nesplnění tohoto požadavku, je-li konstatováno, že přímým následkem nebo projevem reorganizace trhu, která je ospravedlněna bojem proti hráčské závislosti a zákonem stanoveným cílem ochrany spotřebitele, je skutečnost, že poté, co členský stát provedl tuto reorganizaci trhu, soustavně narůstá počet kasin, roční daň z hazardních her v kasinech a objem státních prostředků plynoucích z poplatků za koncese udělované kasinům, z žetonů zakoupených hráči a z finančních prostředků nezbytných k získání práva hrát na výherních hracích přístrojích?
- 3) Musí se článek 56 SFEU, zákaz diskriminace a požadavek, podle něhož má být omezování hazardních her členskými státy soudržné a systematické, vykládat v tom smyslu, že dochází k porušení tohoto článku a k nesplnění tohoto požadavku, je-li konstatováno, že zavedení vnitrostátního monopolu členského státu a oprávnění soukromých poskytovatelů služeb k pořádání hazardních her, jež se v zásadě odůvodňují bojem proti hráčské závislosti a zákonem stanoveným cílem ochrany spotřebitele, sledují i hospodářskopolitický cíl, jež spočívá v získání vyšších čistých příjmů z her a v dosažení mimořádně vysoké hladiny příjmů plynoucích z trhu herních kasin, a to v co nejkratším časovém období a s cílem financovat jiné rozpočtové výdaje a veřejné služby poskytované státem?
- 4) Musí se článek 56 SFEU, zákaz diskriminace a požadavek, podle něhož má být omezování hazardních her členskými státy soudržné a systematické, vykládat v tom smyslu, že dochází k porušení tohoto článku a k nesplnění tohoto požadavku, jakož i k neodůvodněnému rozdílnému zacházení s poskytovateli služeb, je-li konstatováno, že členský stát, který se přitom dovolává téhož důvodu veřejného pořádku, vyhradí vnitrostátnímu monopolu státu některé služby on-line hazardních her, zatímco přístup k jiným službám hazardních her umožňuje udělováním stále se zvyšujícího počtu koncesí?

- 5) Musí se článek 56 SFEU a zákaz diskriminace vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby povolení k provozování on-line kasina mohli získat pouze poskytovatelé služeb, kteří mají na maďarském území k dispozici kamenná kasina (provozovaná na základě koncese), takže poskytovatelé služeb, kteří nemají na maďarském území k dispozici kamenné kasino (včetně poskytovatelů služeb, kteří mají k dispozici kamenné kasino v jiném členském státě), nemohou získat povolení k provozování on-line kasina?
- 6) Musí se článek 56 SFEU a zákaz diskriminace vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát prostřednictvím případného vyhlášení řízení o udělení koncese pro kamenná kasina, jakož i tím, že umožní prověřeným poskytovatelům hazardních her, aby předložili [v rámci výběrového řízení] nabídku za účelem získání koncese na provozování kamenného kasina, zaručil teoretickou možnost, že kterýkoli hospodářský subjekt splňující zákonem stanovené požadavky – včetně hospodářských subjektů usazených v jiném členském státě – získá koncesi na provozování kamenného kasina a jakožto držitel této koncese posléze i povolení k provozování on-line kasina, avšak ve skutečnosti tento členský stát nevyhlásil žádné veřejné a transparentní výběrové řízení o udělení koncese a poskytovatel služby v praxi neměl ani žádnou možnost podat [v rámci výběrového řízení] nabídku, a navzdory výše uvedenému orgány členského státu prohlásily, že poskytovatel služby porušil právní předpisy, neboť poskytoval danou službu bez povolení, a udělily mu správní sankci?
- 7) Musí se článek 56 SFEU, zákaz diskriminace a požadavek na transparentní, objektivní a veřejné povolovací řízení vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát zavedl systém udělování koncesí pro některé hazardní hry a aby současně orgán rozhodující o těchto koncesích mohl namísto vyhlášení výběrového řízení o udělení koncesí uzavřít koncesní smlouvy s určitými osobami označenými za prověřené provozovatele hazardních her, namísto toho, aby vyhlášením jediného výběrového řízení poskytl všem poskytovatelům služeb možnost zúčastnit se za stejných podmínek tohoto výběrového řízení?
- 8) Pokud bude odpověď na sedmou otázku záporná a pokud může být v dotčeném členském státě zavedeno více různých řízení pro získání téže koncese, musí členský stát na základě článku 56 SFEU a s ohledem na požadavek na transparentní, objektivní a veřejné povolovací řízení, jakož i na požadavek na rovné zacházení, zaručit s cílem zajistit užitečný účinek unijních právních předpisů upravujících základní svobody rovnocennost všech těchto řízení?
- 9) Má na způsob, jakým bude zodpovězena šestá až osmá otázka, dopad okolnost, že v žádném z výše uvedených případů není zaručen soudní přezkum ani žádný jiný účinný opravný prostředek, který by mohl být podán proti rozhodnutí o udělení koncese?
- 10) Musí se článek 56 SFEU, ustanovení o loajální spolupráci obsažené v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „SEU“) a institucionální a procesní autonomie členských států ve spojení s články 47 a 48 Listiny základních práv (dále jen „Listina“), jakož i ve spojení s právem na účinné prostředky nápravy a s právem na účinnou procesní obranu, které je zakotveno ve výše uvedených ustanoveních, vykládat v tom smyslu, že v okamžiku, kdy vnitrostátní soud rozhodující o sporu provádí přezkum požadavků unijního práva vyplývajících z judikatury Soudního dvora, jakož i nezbytnost a přiměřenost omezení zavedeného dotčným členským státem, může nařídit a i bez návrhu provést přezkum a dokazování i v případě, že toto oprávnění není stanoveno ve vnitrostátních procesněprávních předpisech daného členského státu?
- 11) Musí se článek 56 SFEU ve spojení s články 47 a 48 Listiny, jakož i ve spojení s právem na účinné prostředky nápravy a s právem na účinnou procesní obranu, které je zakotveno ve výše uvedených ustanoveních, vykládat v tom smyslu, že v okamžiku, kdy vnitrostátní soud rozhodující o sporu provádí přezkum požadavků unijního práva vyplývajících z judikatury Soudního dvora, jakož i nezbytnost a přiměřenost omezení zavedeného dotčným členským státem, nemůže přenést důkazní břemeno na poskytovatele služeb, jež jsou dotčeni daným omezením, nýbrž že je věcí členského státu – konkrétněji státního orgánu, který vydal rozhodnutí napadené v daném sporu – aby odůvodnil a prokázal slučitelnost vnitrostátních právních předpisů s unijním právem, jakož i jejich nezbytnost a přiměřenost, a pokud tak neučiní, tato skutečnost vede sama o sobě k tomu, že jsou dané vnitrostátní právní předpisy v rozporu s unijním právem?

- 12) Musí se článek 56 SFEU ve spojení též s právem na spravedlivý proces stanoveným v čl. 41 odst. 1 Listiny, právem být vyslechnut stanoveným v čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny a povinností uvést odůvodnění stanovenou v čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny, jakož i s ustanovením o loajální spolupráci obsaženým v čl. 4 odst. 3 SEU a institucionální a procesní autonomii členských států, vykládat v tom smyslu, že tyto požadavky nejsou splněny, pokud příslušný orgán členského státu neoznámí provozovateli hazardních her zahájení sankčního správního řízení podle vnitrostátních právních předpisů ani jej následně ve správním řízení nepožádá o vyjádření stanoviska ke slučitelnosti právních předpisů členského státu s unijním právem a – aniž v odůvodnění svého rozhodnutí podrobně vysvětlí tuto slučitelnost a podloží ji důkazy – uloží v řízení vedeném v jediném stupni sankci, která má podle vnitrostátních právních předpisů správní povahu?
- 13) Je s ohledem na ustanovení obsažená v článku 56 SFEU a v čl. 41 odst. 1, čl. 41 odst. 2 písm. a) a c) a článcích 47 a 48 Listiny, jakož i s ohledem na právo na účinné prostředky nápravy a na právo na účinnou procesní obranu, která jsou zakotvena ve výše uvedených ustanoveních, třeba považovat požadavky stanovené ve výše uvedených článcích za splněné, pokud je zpochybnění slučitelnosti vnitrostátních právních předpisů s unijním právem umožněno provozovateli hazardních her poprvé a jedině u vnitrostátního soudu?
- 14) Lze článek 56 SFEU a povinnost členských států odůvodnit omezení volného pohybu služeb vykládat v tom smyslu, že členský stát tuto povinnost nesplnil, pokud v okamžiku zavedení daného omezení ani v okamžiku přezkumu nebylo a není dostupné příslušné hodnocení dopadu, jímž by mohly být potvrzeny cíle veřejného pořádku, které má dané omezení sledovat?
- 15) Lze s ohledem na právní rámec, jímž je upraveno určení výše správní sankce, kterou lze uložit, jakož i s ohledem na povahu činnosti, která je postihována uložením sankce, a zvláště pak na to, do jaké míry narušuje tato činnost veřejný pořádek a veřejnou bezpečnost, a na represivní cíl, který sankce sleduje, mít ve světle článků 47 a 48 Listiny za to, že má dotyčná správní sankce „trestní povahu“? Má tato skutečnost dopad na způsob, jakým bude zodpovězena jedenáctá až čtrnáctá předběžná otázka?
- 16) Musí se článek 56 SFEU vykládat v tom smyslu, že pokud na základě odpovědí na předcházející otázky musí soud rozhodující o sporu v okamžiku, kdy prohlásí právní předpisy a jejich používání za protiprávní, prohlásit rovněž, že sankce uložená na základě vnitrostátního právního předpisu, který není v souladu s článkem 56 SFEU, je v rozporu s unijním právem?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg (Německo)
dne 10. ledna 2017 – Thomas Hübner v. LVM Lebensversicherungs AG**

(Věc C-11/17)

(2017/C 112/26)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Thomas Hübner

Žalovaná: LVM Lebensversicherungs AG

Předběžné otázky

1. Musí být příloha II písm. A směrnice Rady 92/96/EHS ze dne 10. listopadu 1992 [ve spojení s] čl. 15 odst. 1 třetím pododstavcem [směrnice 90/619/EHS] ⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že spotřebitel je během celé doby placení příspěvků na životní či důchodové pojištění oprávněn odstoupit od smlouvy, pokud nevědom si práva na odstoupení od smlouvy z důvodu chybného poučení ze strany životní či důchodové pojišťovny několik let na smlouvu platil?

2. Je vnitrostátní právní úprava, která na základě zásady dobré víry považuje právo spotřebitele na odstoupení od smlouvy za zaniklé, protože pojistník nevěděl si práva na odstoupení od smlouvy, až do okamžiku, kdy o něm byl informován, na tuto smlouvu platil, slučitelná s výše uvedenou směrnicí?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/96/EHS ze dne 10. listopadu 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého životního pojištění a o změně směrnic 79/267/EHS a 90/619/EHS (třetí směrnice o životním pojištění) (Úř. věst. L 360, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammergerichts Berlin (Německo) dne 18. ledna 2017 – Vincent Pierre Oberle

(Věc C-20/17)

(2017/C 112/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Kammergericht Berlin

Účastníci původního řízení

Navrhovatel a stěžovatel: Vincent Pierre Oberle

Předběžné otázky

Je třeba článek 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení ⁽¹⁾ (dále jen „nařízení č. 650/2012“) vykládat v tom smyslu, že na základě tohoto článku se určuje i výlučná mezinárodní příslušnost pro vydání evropského dědického osvědčení v příslušných členských státech (srov. čl. 62 odst. 3 nařízení č. 650/2012), v důsledku čehož jsou odchylující se ustanovení vnitrostátního zákonodárce ohledně mezinárodní příslušnosti pro vydání vnitrostátního dědického osvědčení – jako např. v Německu § 105 Familiengesetzbuchs (Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit, zákon o řízení v rodinných a nesporných věcech, dále jen „FamFG“) – neplatná kvůli rozporu s nadřazeným evropským právem?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, s. 107.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem České republiky (Česká republika) dne 18. ledna 2017 – Catlin Europe SE v. O. K. Trans Praha spol. s r. o.

(Věc C-21/17)

(2017/C 112/28)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud České republiky

Účastnice původního řízení

Dovolatelka: Catlin Europe SE

Žalobkyně: O. K. Trans Praha spol. s r. o.

Předběžná otázka

Je třeba čl. 20 odst. 2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ⁽¹⁾ ze dne 12. 12. 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu vykládat tak, že absence poučení adresáta o možnosti odmítnout přijetí doručované písemnosti dle čl. 8 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ⁽²⁾ ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech („doručování písemností“) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 ⁽³⁾ (dále jen „nařízení o doručování písemností“) zakládá právo žalovaného (adresáta) žádat přezkum evropského platebního rozkazu podle čl. 20 odst. 2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. 12. 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (dále jen „nařízení o evropském platebním rozkazu“)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 399, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2007, L 324, s. 79.

⁽³⁾ Úř. věst. 2000, L 160, s. 37; Zvl. vyd. 19/01, s. 227.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Obersten Gerichtshofs (Rakousko) dne 18. ledna
2017 – Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst v. Rakouská
republika**

(Věc C-24/17)

(2017/C 112/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst

Žalovaná: Rakouská republika

Předběžné otázky

1.1 Je třeba unijní právo, zejména články 1, 2 a 6 směrnice 2000/78/ES ⁽¹⁾ ve spojení s článkem 21 Listiny základních práv vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, kterou se (ve vztahu k započítání předchozí doby služby před dosažením věku 18 let) nahrazuje systém odměňování diskriminující na základě věku novým systémem odměňování, přičemž ale k přechodu stávajících zaměstnanců do nového systému odměňování dochází tak, že nový systém odměňování stanoví se zpětnou účinností vstup nového systému odměňování v platnost ke dni vstupu původního zákona v platnost, ale zároveň se první zařazení zaměstnanců podle nového systému odměňování řídí podle skutečně zaplacené mzdy stanovené podle starého systému odměňování za určitý měsíc stanovený pro přechod (únor 2015), takže finanční důsledky dosavadní diskriminace na základě věku přetrvávají?

1.2. Pro případ, že bude na první předběžnou otázku odpovězeno kladně:

Je třeba unijní právo, zejména článek 17 směrnice 2000/78/ES vykládat v tom smyslu, že stávající zaměstnanci, kteří byli ve vztahu k započtení předchozí doby služby dosažené před 18 rokem diskriminováni ve starém systému odměňování, musí získat finanční vyrovnání, pokud finanční důsledky této diskriminace na základě věku přetrvávají i po jejich přechodu do nového systému odměňování?

1.3. V případě záporné odpovědi na první otázku:

Je třeba unijní právo, zejména článek 47 Listiny základních práv vykládat v tom smyslu, že v něm zakotvené základní právo na účinnou právní ochranu brání vnitrostátní právní úpravě, podle které se starý diskriminující systém odměňování v probíhajících a budoucích řízeních již nepoužije a převod odměny stávajících zaměstnanců do nového systému odměňování se řídí pouze podle mzdy stanovené nebo vyplacené za měsíc pro přechod?

2. Je třeba unijní právo, zejména článek 45 SFEU, čl. 7 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie ⁽²⁾ a článek 20 a následující Listiny základních práv vykládat v tom smyslu, že brání právní úpravě, podle které se předchozí doby služby smluvních pracovníků započítávají

— v plném rozsahu, pokud byly získány v rámci služebního poměru k územní samosprávné jednotce nebo sdružení obcí členského státu Evropského hospodářského prostoru, Turecké republiky nebo Švýcarské konfederace, k instituci Evropské unie nebo mezistátní instituci, ke které patří Rakousko,

— v rozsahu nanejvýš deseti let, pokud byly získány ve služebním poměru k jinému zaměstnavateli, a to jen při výkonu relevantní pracovní činnosti nebo relevantní praxe v administrativě?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16)

⁽²⁾ Úř. věst. L 141, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 23. ledna 2017 –
Sucrerie de Toury SA v. Ministre de l'économie et des finances**

(Věc C-31/17)

(2017/C 112/30)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Sucrerie de Toury SA

Odpůrce: Ministre de l'économie et des finances

Předběžné otázky

Vztahuje se na energetické produkty používané pro kombinovanou výrobu tepla a elektrické energie výlučně možnost osvobození od daně daná čl. 15 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003 ⁽¹⁾, nebo se na ně vztahuje, pokud jde o tu část těchto produktů, jejíž spotřeba odpovídá výrobě elektřiny, rovněž povinnost osvobození od daně stanovená v čl. 14 odst. 1 písm. a)?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51; Zvl. vyd. 09/01, s. 405).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 25. ledna 2017 –
Lubrizol France SAS v. Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations
extérieures**

(Věc C-39/17)

(2017/C 112/31)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Lubrizol France SAS

Odpůrkyně: Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

Předběžné otázky

Brání články 28 a 30 Smlouvy o fungování Evropské unie tomu, aby byla hodnota zboží přemístěného z Francie do jiného členského státu Evropské unie poplatníkem solidárního příspěvku společností na sociální zabezpečení a doplňkového příspěvku k němu nebo na jeho účet, pro účely jeho podnikání, zohledněna při určení celkového obratu, který tvoří vyměřovací základ těchto příspěvků?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgerichts Düsseldorf (Německo) dne
26. ledna 2017 – Fashion ID GmbH & Co.KG v. Verbraucherzentrale NRW eV**

(Věc C-40/17)

(2017/C 112/32)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci/Účastnice původního řízení

Navrhovatelka v odvolacím řízení: Fashion ID GmbH & Co.KG

Odpůrce v odvolacím řízení: Verbraucherzentrale NRW eV

Vedlejší účastníci řízení: Facebook Ireland Limited, Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Předběžné otázky

1. Brání ustanovení článků 22, 23 a 24 směrnice 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾ vnitrostátní právní úpravě, která vedle intervenčních pravomocí orgánů pro ochranu údajů a možností dotčené strany v oblasti soudního přezkumu přiznává veřejně prospěšným sdružením na ochranu zájmů spotřebitelů pravomoc zahájit v případě porušování těchto zájmů postup proti jejich porušovateli?

V případě záporné odpovědi na první otázku:

2. Je v takovém případě, o jaký se jedná v projednávané věci, kdy určitá osoba začlení do své webové stránky programový kód, v jehož důsledku je prohlížeč uživatele instruován, aby žádal obsahy od třetí osoby a za tímto účelem předával této třetí osobě osobní údaje, osoba, která tento programový kód začlenila do své webové stránky, „správcem“ ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, i když tato osoba sama nemůže toto zpracování údajů ovlivnit?

3. V případě záporné odpovědi na druhou otázku: Musí být čl. 2 písm. d) směrnice 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů vykládán v tom smyslu, že odpovědnost je v něm upravena s konečnou platností tak, že brání občanskoprávnímu řízení s třetí osobou, která sice není „správcem“, ale zapříčinila důvod zpracování údajů, které nemůže ovlivnit?
4. Co lze v situaci, jaká nastala v projednávané věci, považovat v souvislosti s čl. 7 písm. f) směrnice 95/46/ES za oprávněné zájmy? Je to zájem na vkládání obsahů poskytnutých třetí osobou, nebo zájem této třetí osoby??
5. Komu musí být v situaci, jaká nastala v projednávané věci, poskytnut souhlas podle čl. 7 písm. a) a čl. 2 písm. h) směrnice 95/46/ES?
6. Týká se povinnost poskytnutí informací, kterou stanoví článek 10 směrnice 95/46/ES, v situaci, jaká nastala v projednávané věci, i provozovatele webové stránky, který do ní začlenil předmětný obsah poskytnutý třetí osobou a zapříčinil tak důvod ke zpracování osobních údajů touto třetí osobou?

(¹) Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem
(Nizozemsko) dne 1. února 2017 – X v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Věc C-47/17)

(2017/C 112/33)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobce: X

Žalovaný: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Předběžné otázky

- 1) Musí dožádaný členský stát s ohledem na cíl, obsah a účel dublinského nařízení (¹) a směrnice o azylovém řízení (²) odpovědět na žádost o nové posouzení podle čl. 5 odst. 2 prováděcího nařízení (³) do dvou týdnů?
- 2) Má-li být odpověď na první otázku záporná, je v takovém případě třeba s ohledem na čl. 5 odst. 2 poslední větu prováděcího nařízení uplatnit lhůtu nejvýše jednoho měsíce, stanovenou v čl. 20 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 343/2003 (⁴) (nyní čl. 25 odst. 1 dublinského nařízení)?
- 3) Má-li být odpověď na první i druhou otázku záporná, má dožádaný členský stát – s ohledem na výraz „[vyvine úsilí]“ použitý v čl. 5 odst. 2 prováděcího nařízení – k tomu, aby odpověděl na žádost o nové posouzení, přiměřenou lhůtu?
- 4) Musí-li dožádaný členský stát vskutku odpovědět na žádost o nové posouzení podle čl. 5 odst. 2 prováděcího nařízení v přiměřené lhůtě, jedná se i po více než šesti měsících, jak tomu je v projednávané věci, stále ještě o lhůtu přiměřenou? Má-li být odpověď na tuto otázku záporná, jak je potom třeba chápat „přiměřenou lhůtu“?
- 5) Neodpoví-li dožádaný členský stát na žádost o nové posouzení ani do dvou týdnů, ani do jednoho měsíce, ani v přiměřené lhůtě, jaké důsledky je z toho třeba vyvodit? Je v takovém případě k meritornímu posouzení žádosti cizince o azyl příslušný dožadující členský stát, nebo naopak dožádaný členský stát?

- 6) Je-li třeba dospět k závěru, že státem příslušným k meritornímu posouzení žádosti o azyl je v důsledku nedodržení lhůty pro odpověď na žádost o nové posouzení podle čl. 5 odst. 2 prováděcího nařízení dožádaný členský stát, v jaké lhůtě musí dožadující členský stát, v projednávané věci tedy žalovaný, oznámit tuto informaci cizinci?

- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. 2013, L 180, s. 31).
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).
- ⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1560/2003 ze dne 2. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. 2003, L 222, s. 3; Zvl. vyd. 19/06, s. 200).
- ⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. 2003, L 50, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 109).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem
(Nizozemsko) dne 3. února 2017 – X v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Věc C-48/17)

(2017/C 112/34)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobce: X

Žalovaný: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Předběžné otázky

- 1) Musí dožádaný členský stát s ohledem na cíl, obsah a účel dublinského nařízení⁽¹⁾ a směrnice o azylovém řízení⁽²⁾ odpovědět na žádost o nové posouzení podle čl. 5 odst. 2 prováděcího nařízení⁽³⁾ do dvou týdnů?
- 2) Má-li být odpověď na první otázku záporná, je v takovém případě třeba s ohledem na čl. 5 odst. 2 poslední větu prováděcího nařízení uplatnit lhůtu nejvýše jednoho měsíce, stanovenou v čl. 20 odst. 1 písm. b) nařízení č. 343/2003⁽⁴⁾ (nyní čl. 25 odst. 1 dublinského nařízení)?
- 3) Má-li být odpověď na první i druhou otázku záporná, má dožádaný členský stát – s ohledem na výraz „[vyvine úsilí]“ [v nizozemském jazykovém znění] použitý v čl. 5 odst. 2 prováděcího nařízení – k tomu, aby odpověděl na žádost o nové posouzení, přiměřenou lhůtu?
- 4) Musí-li dožádaný členský stát vskutku odpovědět na žádost o nové posouzení podle čl. 5 odst. 2 prováděcího nařízení v přiměřené lhůtě, jedná se i po uplynutí sedmi a půl týdne, jak tomu je v projednávané věci, stále ještě o lhůtu přiměřenou? Má-li být odpověď na tuto otázku záporná, jak je potom třeba chápat „přiměřenou lhůtu“?
- 5) Neodpoví-li dožádaný členský stát na žádost o nové posouzení ani do dvou týdnů ani v přiměřené lhůtě, jaké důsledky je z toho třeba vyvodit? Je v takovém případě k meritornímu posouzení žádosti cizince o azyl příslušný dožadující členský stát, nebo naopak dožádaný členský stát?

- 6) Je-li třeba dospět k závěru, že státem příslušným k meritornímu posouzení žádosti o azyl je v důsledku nedodržení lhůty pro odpověď na žádost o nové posouzení podle čl. 5 odst. 2 prováděcího nařízení dožádaný členský stát, v jaké lhůtě musí dožadující členský stát, v projednávané věci tedy žalovaný, oznámit tuto informaci cizinci?

- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. 2013, L 180, s. 31).
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).
- ⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1560/2003 ze dne 2. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. 2003, L 222, s. 3; Zvl. vyd. 19/06, s. 200).
- ⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. 2003, L 50, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 109).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 1. února 2017 –
Koppers Denmark ApS v. Skatteministeriet**

(Věc C-49/17)

(2017/C 112/35)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Koppers Denmark ApS

Odpůrce: Skatteministeriet

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 21 odst. 3 směrnice Rady 2003/96/ES⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že spotřeba energetických produktů vyráběných určitým podnikem pro výrobu jiných energetických produktů ve stejném podniku je v takové situaci, jaká je dotčena v původním řízení, kdy vyráběné energetické produkty nejsou používány jako pohonné hmoty nebo jako paliva, osvobozena od daně?
- 2) Má být čl. 21 odst. 3 směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, vykládán v tom smyslu, že členské státy mohou omezit dosah zmíněného osvobození od daně tak, že se bude vztahovat pouze na spotřebu energetického produktu používaného při výrobě obdobného energetického produktu (tedy energetického produktu, který stejně jako spotřebovávaný energetický produkt podléhá dani)?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. 2003, L 283, s. 51).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) dne
3. ledna 2017 – Bachtijar Fatchi v. Predsedatel na Daržavna agencija za bežancite**

(Věc C-56/17)

(2017/C 112/36)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bachtijar Fatchi

Žalovaný: Predsedatel na Daržavna agencija za bežancite

Předběžné otázky

- 1) Plyne z čl. 3 odst. 1 nařízení (EU) č. 604/2013⁽¹⁾, vykládaného ve spojení s bodem 12 odůvodnění a článkem 17 uvedeného nařízení, že členský stát má vydat rozhodnutí, které představuje posouzení žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu čl. 2 písm. d) nařízení, aniž by výslovně rozhodl o pravomoci tohoto členského státu podle kritérií uvedených v nařízení, pokud v posuzovaném případě nejsou přítomny informace vedoucí k výjimce podle článku 17 nařízení?
- 2) Plyne z druhé věty čl. 3 odst. 1 nařízení č. 604/2013, vykládané ve spojení s bodem 54 odůvodnění směrnice 2013/32/EU⁽²⁾, že za okolností věci v původním řízení, kdy se nejedná o výjimku podle čl. 17 odst. 1 nařízení, musí být přijato rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu čl. 2 písm. d) nařízení, který vyžaduje, aby členský stát posoudil žádost podle kritérií uvedených v nařízení, a který je založen na tom, že se na žadatele uplatní ustanovení nařízení?
- 3) Má být čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32/EU vykládán v tom smyslu, že soud v řízení o rozhodnutí odmítajícím přiznat mezinárodní ochranu musí podle bodu 54 odůvodnění rozhodnout o tom, zda se na žadatele uplatní ustanovení nařízení (EU) č. 604/2013, pokud členský stát výslovně nerozhodl o své pravomoci posoudit žádost o mezinárodní ochranu podle kritérií nařízení? Je třeba na základě bodu 54 odůvodnění směrnice 2013/32 třeba předpokládat, že v případě, že neexistují žádné náznaky použitelnosti článku 17 nařízení č. 604/2013 a žádost o mezinárodní ochranu byla posouzena na základě směrnice 2011/95⁽³⁾ členským státem, v němž byla podána, se na právní situaci dotyčné osoby vztahuje působnost nařízení i tehdy, jestliže členský stát výslovně nerozhodl o své pravomoci podle kritérií nařízení?
- 4) Plyne z čl. 10 odst. 1 písm. b) směrnice 2011/95/EU, že za okolností věci v původním řízení představuje náboženství důvod pronásledování, jestliže žadatel nepředložil všechna prohlášení a všechny dokumenty týkající se všech složek, k nimž se vztahuje pojem náboženství definovaný v uvedeném ustanovení a které mají zásadní význam pro příslušnost dotyčné osoby k určitému náboženství?
- 5) Plyne z čl. 10 odst. 2 směrnice 2011/95/EU, že existují důvody pro pronásledování na základě náboženství ve smyslu čl. 10 odst. 1 písm. b) směrnice, pokud žadatel za okolností věci v původním řízení tvrdí, že byl pronásledován na základě své náboženské příslušnosti, ale neučinil žádné prohlášení ani nepředložil žádný důkaz ohledně okolností, které jsou typické pro příslušníky určitého náboženství a které by byly pro pronásledovatele důvodem k tomu se domnívat, že dotyčná osoba je příslušníkem daného náboženství (například okolností souvisejících s účastí či neúčastí na náboženských úkonech nebo vyjádřeních náboženských postojů), nebo ohledně osobního nebo společného jednání založeného na určitém náboženském vyznání nebo tímto vyznáním požadovaného?

- 6) Plyne z čl. 9 odst. 1 a 2 směrnice 2011/95/EU vykládaného ve spojení s články 18 a 10 Listiny základních práv Evropské unie a pojmem „náboženství“ definovaným v čl. 10 odst. 1 písm. b) směrnice, že za okolností věci v původním řízení:
- a) pojem „náboženství“ definovaný v unijním právu nezahrnuje žádná jednání, která jsou dle vnitrostátního práva členských států považována za trestná? Mohou taková jednání, která jsou v zemi původu žadatele považována za trestná, představovat akty pronásledování?
 - b) Lze ve spojení se zákazem proselytismu a zákazem jednání, která jsou v rozporu s náboženstvím, na němž jsou založeny zákony a nařízení v dotčené zemi, považovat za přípustná taková omezení, která byla zavedena za účelem ochrany práv a svobod jiných osob a veřejného pořádku v zemi původu žadatele? Představují tyto zákazy akty pronásledování *per se* ve smyslu uvedených ustanovení směrnice, pokud je jejich porušení trestáno smrtí, přestože nejsou výslovně namířeny proti určitému náboženství?
- 7) Plyne z čl. 4 odst. 2 směrnice 2011/95/EU vykládaného ve spojení s jejím čl. 4 odst. 5 písm. b), článkem 10 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32/EU to, že za okolností věci v původním řízení se posouzení skutečností a okolností může uskutečnit pouze na základě prohlášení žadatele a jím předložených dokumentů, nicméně je možné vyžadovat důkaz o chybějících složkách pojmu „náboženství“ definovaného v čl. 10 odst. 1 písm. b) směrnice, pokud:
- by bez těchto informací byla žádost o mezinárodní ochranu považována za nedůvodnou ve smyslu článku 32 směrnice 2013/32/EU ve spojení s jejím čl. 31 odst. 8 písm. e) a
 - vnitrostátní právní předpisy stanoví, že příslušný orgán zjistí veškeré okolnosti relevantní pro posouzení žádosti o mezinárodní ochranu a soud musí v případě zpochybnění rozhodnutí o odmítnutí zdůraznit, že dotyčná osoba nenabídla a nepředložila žádný důkaz?

- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. 2013, L 180, s. 31).
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odmínání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).
- ⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 3. února 2017 – SCI
Château du Grand Bois v. Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer
(FranceAgriMer)**

(Věc C-59/17)

(2017/C 112/37)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: SCI Château du Grand Bois

Odpůrce: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Předběžné otázky

- 1) Umožňují ustanovení článků 76, 78 a 81 prováděcího nařízení ze dne 27. června 2008⁽¹⁾ zaměstnancům, kteří provádějí kontrolu na místě vstoupit na pozemky zemědělského podniku, aniž by obdrželi souhlas provozovatele tohoto podniku?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku je třeba rozlišovat podle toho, zda jsou dotčené pozemky oploceny či nikoliv?
- 3) V případě kladné odpovědi na první otázku jsou ustanovení článků 76, 78 a 81 prováděcího nařízení ze dne 27. června 2008 slučitelná se zásadou nedotknutelnosti obydlí, jak je zaručena v článku 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 555/2008 ze dne 27. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008 o společné organizaci trhu s vínem, pokud jde o programy podpory, obchod se třetími zeměmi, produkční potenciál a kontroly v odvětví vína (Úř. věst. L 170, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal da Relação do Porto (Portugalsko) dne 7. února 2017 – Saey Home & Garden NV/SA v. Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

(Věc C-64/17)

(2017/C 112/38)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal da Relação do Porto

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Saey Home & Garden NV/SA [žalovaná v řízení v prvním stupni]

Odpůrkyně: Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA [žalobkyně v řízení v prvním stupni]

Předběžné otázky

- 1) Má být s ohledem na základní pravidlo stanovené v čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1215/2012⁽¹⁾ žaloba podána k belgickým soudům, neboť země, v níž má žalovaná sídlo a je skutečně usazena, je Belgie?
- 2) Má být na základě čl. 7 bodu 1 písm. a) a c) nařízení č. 1215/2012 (s ohledem na čl. 5 odst. 1 téhož nařízení) žaloba podána k portugalským soudům, neboť jejím předmětem je smlouva o obchodní koncesi a země, v níž měly být plněny oboustranné závazky vyplývající z této smlouvy, je Portugalsko?
- 3) Má být na základě čl. 7 bodu 1 písm. a) a c) nařízení č. 1215/2012 (s ohledem na čl. 5 odst. 1 téhož nařízení) žaloba podána ke španělským soudům, neboť jejím předmětem je smlouva o obchodní koncesi a země, v níž měly být plněny oboustranné závazky vyplývající z této smlouvy, je Španělsko?
- 4) Má být na základě čl. 7 bodu 1 písm. a) a b) první odrážky nařízení č. 1215/2012 (s ohledem na čl. 5 odst. 1 téhož nařízení) žaloba podána k portugalským soudům, neboť jejím předmětem je rámcová smlouva o obchodní koncesi, která ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou zahrnuje několik smluv o prodeji, za předpokladu, že veškeré prodané zboží mělo být dodáno do Portugalska, k čemuž skutečně došlo dne 21. ledna 2014?
- 5) Má být na základě čl. 7 bodu 1 písm. a) a b) první odrážky nařízení č. 1215/2012 (s ohledem na čl. 5 odst. 1 téhož nařízení) žaloba podána k belgickým soudům, neboť jejím předmětem je rámcová smlouva o obchodní koncesi, která ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou zahrnuje několik smluv o prodeji, za předpokladu, že žalovaná předala žalobkyni veškeré prodané zboží v Belgii?

- 6) Má být na základě čl. 7 bodu 1 písm. a) a b) první odrážky nařízení č. 1215/2012 (s ohledem na čl. 5 odst. 1 téhož nařízení) žaloba podána ke španělským soudům, neboť jejím předmětem je rámcová smlouva o obchodní koncesi, která ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou zahrnuje několik smluv o prodeji, za předpokladu, že veškeré prodané zboží mělo být dodáno do Španělska v rámci obchodování, jež bylo v této zemi uskutečňováno?
- 7) Má být na základě čl. 7 bodu 1 písm. a) a b) druhé odrážky nařízení č. 1215/2012 (s ohledem na čl. 5 odst. 1 téhož nařízení) žaloba podána k portugalským soudům, neboť jejím předmětem je rámcová smlouva o obchodní koncesi, která má ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou podobu poskytování služeb žalobkyní žalované, přičemž žalobkyně podporuje obchodování, na němž má žalovaná nepřímý zájem?
- 8) Má být na základě čl. 7 bodu 1 písm. a) a b) druhé odrážky nařízení č. 1215/2012 (s ohledem na čl. 5 odst. 1 téhož nařízení) žaloba podána ke španělským soudům, neboť jejím předmětem je rámcová smlouva o obchodní koncesi, která má ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou podobu poskytování služeb žalobkyní žalované, přičemž žalobkyně podporuje obchodování, na němž má žalovaná nepřímý zájem, a to prostřednictvím činnosti, která je vykonávána ve Španělsku?
- 9) Má být na základě čl. 7 bodu 5 nařízení č. 1215/2012 (s ohledem na čl. 5 odst. 1 téhož nařízení) žaloba podána k portugalským soudům, vzhledem k tomu, že jejím předmětem je smlouva o obchodní koncesi a že lze spor mezi žalobkyní a žalovanou postavit na roveň sporu mezi řídicím subjektem (ve smyslu „poskytovatele oprávnění“) a zástupcem, který má sídlo v Portugalsku?
- 10) Má být na základě čl. 7 bodu 5 nařízení č. 1215/2012 (s ohledem na čl. 5 odst. 1 téhož nařízení) žaloba podána ke španělským soudům, vzhledem k tomu, že jejím předmětem je smlouva o obchodní koncesi a že lze spor mezi žalobkyní a žalovanou postavit na roveň sporu mezi řídicím subjektem (ve smyslu „poskytovatele oprávnění“) a zástupcem, o němž se má za to, že má sídlo ve Španělsku, neboť právě v této zemi má splnit své smluvní závazky?
- 11) Má být na základě čl. 25 odst. 1 nařízení č. 1215/2012 (s ohledem na čl. 5 odst. 1 téhož nařízení) žaloba podána k belgickým soudům, konkrétně k soudu v Kortrijku, vzhledem k tomu, že bod 20 obecných podmínek použitelných na všechny případy, kdy žalovaná prodává zboží žalobkyni, obsahuje písemnou dohodu o volbě příslušného soudu, kterou uzavřely obě smluvní strany a která je podle belgického práva v celém rozsahu platná, podle níž „veškeré spory spadají bez ohledu na svou povahu do výlučné příslušnosti soudů v Kortrijku“ („any dispute of any nature whatsoever shall be the exclusive jurisdiction of the courts of Kortrijk“)?
- 12) Má být na základě ustanovení obsažených v kapitole II oddílech 2 až 7 nařízení č. 1215/2012 (s ohledem na čl. 5 odst. 1 téhož nařízení) žaloba podána k portugalským soudům, neboť určující prvky smluvního vztahu existujícího mezi žalobkyní a žalovanou mají spojitost s územím Portugalska a s portugalským právním řádem?
- 13) Má být na základě ustanovení obsažených v kapitole II oddílech 2 až 7 nařízení č. 1215/2012 (s ohledem na čl. 5 odst. 1 téhož nařízení) žaloba podána ke španělským soudům, neboť určující prvky smluvního vztahu existujícího mezi žalobkyní a žalovanou mají spojitost s územím Španělska a se španělským právním řádem?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rayonen sad – Varna (Bulharsko) dne 7. února 2017 – Todor Iliev v. Blagovesta Ilieva

(Věc C-67/17)

(2017/C 112/39)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rayonen sad – Varna

Účastníci původního řízení

Žalobce: Todor Iliev

Žalovaná: Blagovesta Ilieva

Předběžné otázky

- 1) Představuje žaloba mezi bývalými manželi na rozdělení movité věci nabyté během manželství do společného jmění manželů právní spor týkající se majetkových vztahů mezi manželi ve smyslu čl. 1 odst. [2] písm. a) nařízení č. 44/2001 ⁽¹⁾?
- 2) Je právní spor o rozdělení movité věci, která byla nabyta během manželství, u příslušného vnitrostátního orgánu ale byla zaregistrována jen na jméno jednoho z manželů, podle čl. 1 odst. 2 písm. a) nařízení č. 44/2001 vyloučen z působnosti tohoto nařízení?
- 3) Který soud je příslušný rozhodnout právní spor mezi bývalými manželi týkající se vlastnictví movité věci nabyté během jejich civilního manželství, jsou-li manželé státními příslušníky jednoho členského státu Unie, během řízení ale bylo zjištěno, že v době uzavření manželství, nabytí věci, ukončení manželství a návrhu na rozdělení věci po ukončení manželství měli bydliště v jiném členském státě?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein oikeus (Finsko) dne 17. února 2017 – Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy v. Abnormal Load Services (International) Limited

(Věc C-88/17)

(2017/C 112/40)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy

Odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: Abnormal Load Services (International) Limited

Předběžná otázka

Jak se určuje místo resp. místa poskytnutí služby podle čl. 5 bodu 1 písm. b) druhé odrážky nařízení č. 44/2001⁽¹⁾, pokud se jedná o smlouvu, která se týká přepravy zboží mezi členskými státy a pokud se přeprava skládá z více částí, v jejichž rámci jsou použity různé dopravní prostředky?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. ledna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Castellón – Španělsko) – Banco Popular Español SA v. Elena Lucaciu, Cristian Laurentiu Lucaciu

(Věc C-349/15)⁽¹⁾

(2017/C 112/41)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 302, 4.9.2015.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. ledna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Zamora – Španělsko) – Javier Ángel Rodríguez Sánchez v. Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

(Věc C-381/15)⁽¹⁾

(2017/C 112/42)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 302, 14.9.2015.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. ledna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia de Alicante – Španělsko) – Manuel González Poyato, Ana Belén Tovar García v. Banco Popular Español SA

(Věc C-34/16)⁽¹⁾

(2017/C 112/43)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 136, 18.4.2016.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. ledna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Audiencia Provincial de Navarra – Španělsko) – Instituto de Religiosas Oblatas del Santísimo
Redentor v. Joaquín Taberna Carvajal**

(Věc C-352/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/44)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 326, 5.9.2016.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – ASPLA a Armando Álvarez v. Evropská unie

(Věc T-40/15) ⁽¹⁾

„Mimosmluvní odpovědnost — Přesnost žaloby — Promlčení — Přípustnost — Článek 47 Listiny základních práv — Přiměřená lhůta soudního rozhodování — Majetková újma — Úroky z částky neuhrazené pokuty — Náklady na bankovní záruku — Příčinná souvislost“

(2017/C 112/45)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Plásticos Españoles, SA (ASPLA) (Torrelavega, Španělsko) a Armando Álvarez, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: původně M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt a S. Moya Izquierdo, poté M. Troncoso Ferrer a S. Moya Izquierdo, advokáti)

Žalovaná: Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie (zástupci: původně A. Placco, poté J. Inghelram, Á. Almendros Manzano a P. Giusta, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: P. van Nuffel, F. Castilla Contreras et C. Urraca Caviedes, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 268 SFEU směřující k získání náhrady škody, která žalobkyním údajně vznikla v důsledku délky řízení před Tribunálem v rámci věci, ve kterých byl vydán rozsudek ze dne 16. listopadu 2011, ASPLA v. Komise (T-76/06, nezveřejněný, EU:T:2011:672), a rozsudek ze dne 16. listopadu 2011, Álvarez v. Komise (T-78/06, nezveřejněný, EU:T:2011:673).

Výrok rozsudku

- 1) Evropské unii, zastoupené Soudním dvorem Evropské unie, se ukládá uhradit společnosti Plásticos Españoles, SA (ASPLA) odškodnění ve výši 44 951,24 eura a společnosti Armando Álvarez, SA odškodnění ve výši 111 042,48 eura jako náhradu majetkové újmy, která vznikla každé z těchto společností v důsledku nedodržení přiměřené lhůty soudního rozhodování ve věcech, ve kterých byl vydán rozsudek ze dne 16. listopadu 2011, ASPLA v. Komise (T-76/06, nezveřejněný, EU:T:2011:672), a rozsudek ze dne 16. listopadu 2011, Álvarez v. Komise (T-78/06, nezveřejněný, EU:T:2011:673). Každé z těchto odškodnění bude navýšeno o kompenzační úroky od 27. ledna 2015 do vyhlášení tohoto rozsudku, v roční míře inflace, kterou pro dotčené období stanoví Eurostat (statistický úřad Evropské unie) v členském státě, kde jsou tyto společnosti usazeny.
- 2) Každé z odškodnění uvedených v bodě 1) výše bude navýšeno o úroky z prodlení od vyhlášení tohoto rozsudku do úplného zaplacení, v sazbě stanovené Evropskou centrální bankou (ECB) pro její hlavní refinanční operace, zvýšené o dva procentní body.
- 3) Žaloba se ve zbývající části zamítá.
- 4) Společnosti ASPLA a Armando Álvarez na straně jedné a Unie zastoupená Soudním dvorem Evropské unie na straně druhé ponесou vlastní náklady řízení.
- 5) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 16.3.2015

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – Hernández Zamora v. EUIPO –Rosen Tantau (Paloma)(Věc T-369/15) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Paloma — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie Paloma — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009“**

(2017/C 112/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hernández Zamora, SA (Murcia, Španělsko) (zástupci: J. L. Rivas Zurdo a I. Munilla Muñoz, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: E. Zaera Cuadrado, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Rosen Tantau KG (Uetersen, Německo) (zástupci: R. Kunze a G. Würtenberger, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. dubna 2015 (věc R 1697/2014-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Hernández Zamora a Rosen Tantau.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Hernández Zamora, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 320, 28. 9. 2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. února 2017 – European Dynamics Luxembourg a další v. EMA(Věc T-441/15) ⁽¹⁾**„Rozhodčí doložka — Rámcová smlouva uzavřená s více uchazeči na principu kaskády EMA/2012/10/ICT — Poskytování externích služeb v oblasti softwarových aplikací — Žádost o poskytování služeb zasláná žalobkyním — Zamítnutí uchazečů navržených žalobkyněmi — Proporcionalita — Částečná rekválifikace žaloby — Mimosmluvní odpovědnost“**

(2017/C 112/47)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: European Dynamics Luxembourg SA (Lucemburk, Lucembursko), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko), European Dynamics Belgium SA (Brusel, Belgie) (zástupci: původně I. Ampazis a M. Sfyri, poté M. Sfyri, D. Papadopoulou a C. N. Dede, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA) (zástupci: T. Jabłoński, N. Rampal Olmedo, G. Gavriilidou a P. Eyckmans, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU směřující ke zrušení rozhodnutí EMA ze dne 4. června 2015, které bylo oznámeno e-mailem ředitelky pro technologické a infromatické zdroje a kterým EMA vyloučila dva z žalobkyněmi navržených uchazečů v návaznosti na žádost o poskytování služeb č. SC001 v rámci rámcové smlouvy EMA/2012/10/ICT, a návrh na základě článku 268 SFEU směřující k získání náhrady škody, která byla žalobkyním údajně způsobena z důvodu tohoto rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnostem European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE a European Dynamics Belgium SA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 328, 5.10.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – Batmore Capital. v. EUIPO – Univers Poche (POCKETBOOK)

(Věc T-596/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka POCKETBOOK — Starší národní obrazové ochranné známky POCKET — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 112/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Batmore Capital Ltd (Tortola, Britské Panenské ostrovy) (zástpce: D. Masson, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Folliard Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Univers Poche (Paříž, Francie) (zástupce: F. Dumont, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. července 2015 (věc R 1952/2014-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Univers Poche a Batmore Capital.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Společnosti Batmore Capital Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nutných nákladů vynaložených společností Univers Poche v řízení před odvolacím senátem Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 414, 14.12.2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 9. února 2017 – Dröge a další v. Komise

(Věc T-142/16) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Projev vůle a dvě rozhodnutí Komise týkající se podmínek přístupu k dokumentům týkajících se jednání o transatlantickém obchodním a investičním partnerství mezi Evropskou unií a Spojenými státy (TTIP) — Právo přístupu spolupracovníků poslanců vnitrostátních parlamentů k určitým důvěrným dokumentům o jednání TTIP — Akty, které nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“

(2017/C 112/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Katharina Dröge (Berlín, Německo), Britta Haßelmann (Berlín), Anton Hofreiter (Berlín) (zástupce: W. Cremer, profesor)

Žalovaná: Evropská Komise (zástupci: F. Erlbacher, R. Vidal Puig a B. Hartmann, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící zaprvé na zrušení projevu vůle Komise směřujícího k uzavření dohody závazné pro smluvní strany, Evropskou unii a Spojené státy americké pokud jde o podmínky přístupu k dokumentům z jednání o transatlantickém obchodním a investičním partnerství mezi Evropskou unií a Spojenými státy (TTIP), a podpůrně prohlášení výše uvedeného projevu vůle za projev v rozporu s unijním právem, za druhé zrušení projevu vůle týkajícího se souhlasu s dohodou a zatřetí zrušení ústního rozhodnutí Komise souvisejícího se sjednáním nezávazné smlouvy nebo politické dohody se Spojenými státy americkými pokud jde o „režim přístupu k TTIP“, která definuje tento režim jako závazný podle unijního práva v rozsahu, v němž je přísně zakázáno, aby poslance parlamentů členských států doprovázeli spolupracovníci, kteří prošli bezpečnostními kontrolami, a to včetně spolupracovníků jejich politické skupiny, při studiu dokumentů týkajících se TTIP ve studovnách, které byly zřízeny k tomuto účelu.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Katharině Dröge, Brittě Haßelmann a Antonu Hofreiterovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 221, 13.6.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 10. února 2017 – Acerga v. Rada

(Věc T-153/16) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Rybolov — Zachování rybolovných zdrojů — Rybolovná práva ve vodách Unie a rybolovná práva, jimiž disponují plavidla Unie v některých vodách mimo Unii, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací — Sdružení — Nedostatek osobního dotčení — Akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nepřípustnost“

(2017/C 112/50)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Asociación de armadores de cerco de Galicia (Acerga) (Sada, Španělsko) (zástupce: B. Huarte Melgar, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: A. Westerhof Löfflerová a F. Florindo Gijón, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná na základě článku 263 SFEU a směřující k částečnému zrušení nařízení Rady (EU) č. 2016/72 ze dne 22. ledna 2016, kterým se pro rok 2016 stanoví rybolovná práva ve vodách Unie a rybolovná práva, jimiž disponují rybářská plavidla Unie v některých vodách mimo Unii, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací a kterým se mění nařízení (EU) 2015/104 (Úř. věst. 2016, L 22, s. 1).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako nepřipustná.
- 2) O žádosti Evropské komise o vstup do řízení jako vedlejší účastnice není třeba rozhodnout.
- 3) Asociación de armadores de cerco de Galicia (Acerga) se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 200, 6.6.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. února 2017 – Stips v. Komise

(Věc T-593/16) (¹)

„Žaloba na náhradu škody — Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Neexistence žádosti ve smyslu čl. 90 odst. 1 služebního řádu — Zjevná nepřipustnost“

(2017/C 112/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Adolf Stips (Besozzo, Itálie) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Berscheid a C. Berardis Kayser, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh zakládající se na článku 268 SFEU a směřující k náhradě újmy, kterou žalobce údajně utrpěl z důvodu prodlžení v organizaci přefazování v roce 2013.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.
- 2) Adolfu Stipsovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 251, 11.7.2016 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-23/16 a přenesená na Tribunál Evropské unie dne 1.9.2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 13. února 2017 – Pipiliagkas v. Komise(Věc T-598/16) ⁽¹⁾**„Žaloba na neplatnost — Veřejná služba — Úředníci — Zařazení na pracovní místo — Přeřazení ve služebním zájmu — Přeřazení žalobce — Splnění povinností vyplývajících z rozsudku — Postup před zahájením soudního řízení — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“**

(2017/C 112/52)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Nikolaos Pipiliagkas (Brusel, Belgie) (zástupci: J.-N. Louis a N. de Montigny, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Berardis-Kayser a G. Gattinara, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na člancích 266 a 270 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise nepřijmout opatření vyplývající z rozsudku ze dne 15. dubna 2015, Pipiliagkas v. Komise (F-96/13, EU:F:2015:29), a dále rozhodnutí Komise ze dne 22. prosince 2015 přeřadit žalobce z delegace Evropské unie na Západním břehu Jordánu a v Pásmu Gazy, východním Jeruzalémě, ke Generálnímu ředitelství pro mobilitu a dopravu.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) Nikolaos Pipiliagkas nahradí náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 296, 16.8.2016 (věc byla původně zapsaná do rejstříku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-28/16 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1. září 2016).

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 6. února 2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank v. SRB

(Věc T-645/16 R)

„Předběžné opatření — Jednotný výbor pro řešení krizí — Jednotný fond pro řešení krizí — Předem hrazené příspěvky — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“

(2017/C 112/53)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Rakousko) (zástupce: G. Eisenberger, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB) (zástupci: B. Meyring a S. Schelo, advokáti)

Předmět

Návrh, který je založen na člancích 278 SFEU a 279 SFEU a směřuje k nařízení předběžných opatření, jejichž cílem je zaprvé odklad výkonu rozhodnutí výkonného zasedání SRB (SRB/ES/SRF/2016/06) ze dne 15. dubna 2016 o předem hrazených příspěvcích do Jednotného fondu pro řešení krizí za rok 2016 a zadruhé příkaz určený SRB, vrátit předem hrazené příspěvky, které zaplatila žalobkyně.

Výrok

- 1) *Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Žaloba podaná dne 30. ledna 2017 – Healy v. Komise**(Věc T-55/17)**

(2017/C 112/54)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* John Morrison Healy (Celbridge, Irsko) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

určil a rozhodl, že

- rozhodnutí ze dne 11. dubna 2016, kterým výběrová komise odmítla pozvat žalobce na výběrové řízení COM/02/AST/16 (AST2), se zrušuje;
- Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu.

Žalobce má totiž za to, že sporná podmínka přípuštění, a sice podmínka doložit 42 měsíců odpracovaných ve službách Komise, není s ohledem na požadavky obsazovaných pracovních míst odůvodněná.

Článek 82 odst. 7 pracovního řádu ostatních zaměstnanců (PŘOZ) je navíc v rozporu s článkem 27 služebního řádu, neboť z přístupu k vnitřním výběrovým řízením za všech okolností vylučuje smluvní zaměstnance, kteří odpracovali méně než 36 měsíců. Komise měla v daném případě za to, že těchto 36 měsíců je základní minimum, které vedlo orgán oprávněný ke jmenování k vadnému posouzení sporné podmínky přípuštění.

Žaloba podaná dne 27. ledna 2017 – PO a další v. ESVČ**(Věc T-56/17)**

(2017/C 112/55)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobci:* PO, PP, PQ (zástupci: N. de Montigny a J.-N. Louis advokáti)*Žalovaná:* Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— rozhodl, že

— rozhodnutí zveřejněné dne 15. dubna 2016, kterým se mění práva a povinnosti úředníků, jakož i dočasných a smluvních zaměstnanců v souvislosti s příspěvkem na vzdělání („*education allowances*“), a sice „*Rights and obligations of officials, temporary and contract agents: Education Allowances*“, se zrušuje, a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod, vycházející z protiprávnosti rozhodnutí Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) ze dne 15. dubna 2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“) spočívající v tom, že toto rozhodnutí bylo přijato v rozporu s článkem 1 přílohy X služebního řádu a s článkem 110 služebního řád, přičemž obecná prováděcí ustanovení ESVČ neexistují.

Žalobci namítají rovněž naprostý nedostatek odůvodnění zamítnutí jejich stížnosti proti napadenému rozhodnutí.

2. Druhý žalobní důvod, vycházející z nezahájení sociálního dialogu před přijetím napadeného rozhodnutí, což je v rozporu s článkem 27 Listiny základních práv Evropské unie.

3. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení nabytých práv úředníků a zaměstnanců, kteří zastávají svá pracovní místa již několik let a jejichž děti plní školní docházku rovněž již několik let. Toto porušení je důsledkem napadeného rozhodnutí, které mění dříve zavedený režim, na jehož základě velké většině úředníků a zaměstnanců, kteří žádali o dodatečné proplácení, byly náklady přesahující horní hranici stanovenou služebním řádem propláceny v plné výši.

4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z porušení zásad zabezpečení, legitimního očekávání a právní jistoty a z porušení zásady řádné správy, k nimž vedlo napadené rozhodnutí zejména proto, že stanoví jen jediné přechodné opatření na dobu jednoho roku a že nově přijaté podmínky proplácení se uplatní na úředníky a zaměstnance činné v okamžiku jejich přijetí.

5. Pátý žalobní důvod, vycházející z nezávažnosti zájmů a nedodržení zásady proporcionality, jimiž je napadené rozhodnutí stíženo, jelikož jediným cílem tohoto rozhodnutí je snížení finanční zátěže představované dodatečným proplácením školného, ačkoli ESVČ mohla k dosažení tohoto cíle upřednostnit jiná opatření a neporušit přitom práva svých zaměstnanců. Žalovaná se tedy rozhodla pro řešení, které je pro její úředníky a zaměstnance nejnepříznivější.

6. Šestý žalobní důvod, vycházející z porušení zásady nediskriminace spočívajícího v tom, že napadené rozhodnutí stanovením zásady proplácení na stejných základech pro úředníky a zaměstnance působící u různých zastoupení, a tedy stejným zacházením s odlišnými situacemi, zavádí diskriminaci.

7. Sedmý žalobní důvod, vycházející z porušení práva na rodinu a práva na vzdělání, kterého se měla ESVČ dopustit proto, že v důsledku přijetí napadeného rozhodnutí jsou žalobci nuceni si zvolit mezi profesní kariérou a shora uvedenými základními právy.

Žaloba podaná dne 26. ledna 2017 – France.com v. EUIPO – Francie (FRANCE.com)

(Věc T-71/17)

(2017/C 112/56)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: France.com, Inc. (Coral Gables, Florida, Spojené státy) (zástupce: A. Bertrand, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Francouzská republika

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „FRANCE.com“ – přihláška č. 13 158 597.

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. října 2016, ve věci R 2452/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- položil Soudnímu dvoru následující předběžné otázky: (i) může se žalobkyně jako odpůrkyně v námitkovém řízení dovolávat podle čl. 8 odst. 2 a čl. 41 odst. 1 nařízení o ochranných známkách Evropské unie a pravidla 15 odst. 2 písm. b) a pravidla 17 prováděcího nařízení o ochranných známkách Evropské unie starších práv, které by mohly představovat starší práva k starší ochranné známce použité jako starší právo v námitkách? (ii) Má Francouzský stát nějaké starší právo duševního vlastnictví na slovo „France“, které není úředním názvem Francouzského státu a které je pouze geografickým celkem? (iii) Má se v případě záporné odpovědi na otázku (ii) název „France“ považovat za slovo, které je ve veřejném užívání a na které nelze uplatnit žádné právo duševního vlastnictví? (iv) Má se v případě kladné odpovědi na otázku (ii) považovat skutečnost, že Francouzský stát dosud neuplatnil žádná práva na slovo „France“, kromě jejich uplatnění vůči společnosti France.com, za diskriminaci žalobkyně?
- napadené rozhodnutí zrušil;
- zamítl námitky Francouzského státu proti zápisu napůl obrazové evropské ochranné známky „France.com“ na základě přihlášky společnosti France.com, Inc.;
- ve zbývajících částech žalobu zamítl;
- rozhodl, že EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení společnosti France.com, Inc. vzniklé v řízení před Tribunálem;
- uložil EUIPO a Francouzskému státu povinnost, aby každý z nich nahradil polovinu nákladů řízení, které France.com, Inc. nutně vynaložila v souvislosti s řízením před odvolacím senátem EUIPO.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení čl. 8 odst. 1 a 2 a čl. 41 odst. 1 nařízení č. 207/2009,
- porušení pravidla 15 odst. 2 písm. b) a pravidla 17 nařízení č. 2868/95.

Žaloba podaná dne 3. února 2017 – RS v. Komise

(Věc T-73/17)

(2017/C 112/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: RS (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

určil a rozhodl, že

- rozhodnutí výběrové komise ze dne 11. dubna 2016, kterým byla zamítnuta kandidatura žalobce v rámci vnitřního výběrového řízení COM/02/AST/16, se zrušuje;
- Evropské komisi se ukládá uhradit žalobci částku 5 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, kterou utrpěl;
- Evropské Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu úředníků.

Vznáší námitku protiprávnosti sporného oznámení o vnitřním výběrovém řízení, protože v tomto oznámení byla stanovena podmínka připuštění, v jejímž důsledku byl odepřen přístup k výběrovému řízení dočasným zaměstnancům, jejichž administrativním postavením po dobu 12 měsíců předcházejících konci lhůty pro podání přihlášek nebyla činná služba, volno za účelem vojenské služby, rodičovská dovolená, pracovní volno z rodinných důvodů ani dočasné přidělení.

Žaloba podaná dne 6. února 2017 – Schoonjans v. Komise

(Věc T-79/17)

(2017/C 112/58)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Alain Schoonjans (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

určil a rozhodl, že

- rozhodnutí výběrové komise ze dne 11. dubna 2016, kterým byla zamítnuta kandidatura žalobce v rámci vnitřního výběrového řízení COM/02/AST/16, se zrušuje;
- Evropské komisi se ukládá uhradit žalobci částku 5 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, kterou utrpěl;
- Evropské Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby vznáší žalobce námitku protiprávnosti oznámení o výběrovém řízení založenou na dvou žalobních důvodech.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 82 odst. 7 pracovního řádu ostatních zaměstnanců (PŘOZ) spočívajícího v tom, že Komise omezila přístup k vnitřnímu výběrovému řízení vypsánému pro platovou třídu AST2 jen na smluvní zaměstnance zařazené do funkční skupiny III.
 2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu úředníků Evropské unie spočívajícího v tom, že tato podmínka připuštění není v každém případě odůvodněná zájmem služby ani povahou obsazovaných pracovních míst.
-

Žaloba podaná dne 6. února 2017 – Steiniger v. EUIPO – ista Deutschland (IST)**(Věc T-80/17)**

(2017/C 112/59)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobce:* Ingo Steiniger (Nümbrecht, Německo) (zástupkyně: K. Schulze Horn, advokátka)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* ista Deutschland GmbH (Essen, Německo)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatel sporné ochranné známky:* Žalobce*Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „IST“ – Přihláška č. 10 673 812*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. prosince 2016 ve věci R 2242/2015-5**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunal:*

- zrušil napadené rozhodnutí a rozhodnutí námitkového oddělení EUIPO ze dne 24.09.2015;
- změnil napadené rozhodnutí potud, pokud se námitka zamítá v plném rozsahu;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení včetně nákladů vzniklých v průběhu odvolacího řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 8 nařízení č. 207/2009;
- porušení pravidla 20 odst. 6 nařízení č. 2868/95.

Žaloba podaná dne 7. února 2017 – Erwin Müller v. EUIPO – Novus Tablet Technology Finland (NOVUS)**(Věc T-89/17)**

(2017/C 112/60)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Erwin Müller GmbH (Lingen, Německo) (zástupkyně: N. Grüger, advokátka)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Novus Tablet Technology Finland Oy (Turku, Finsko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatelka sporné ochranné známky:* Další účastnice v řízení před odvolacím senátem*Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie „NOVUS“ – Přihláška č. 13 206 611

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. listopadu 2016, ve věci R 2413/2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí, jakož i částečně zrušil rozhodnutí námitkového oddělení Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví ze dne 2. října 2015, námitka č. B 2 456 336, a to v rozsahu, v němž se týká zboží zařazeného do třídy 9 – „Tašky uzpůsobené pro notebooky; držáky uzpůsobené pro mobilní telefony; periferní zařízení počítačů“;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 13. února 2017 – ACTC v. EUIPO– Taiga (tigha)

(Věc T-94/17)

(2017/C 112/61)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ACTC GmbH (Erkrath, Německo) (zástupci: V. Hoene, D. Eickemeier a S. Gantenbrink, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Taiga AB (Varberg, Švédsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „tigha“ – Přihláška č. 11 459 617

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. prosince 2016 ve věci R 693/2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 42 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 13. února 2017 – King.com v. EUIPO – TeamLava (Rozhraní obrazovek a ikony na obrazovkách)**(Věc T-95/17)**

(2017/C 112/62)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: King.com Ltd (St. Julians, Malta) (zástupci: M. Hawkins, Solicitor a T. Dolde, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: TeamLava LLC (Redwood Suite, Kalifornie, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporného (průmyslového) vzoru: Žalobkyně

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 2216416-0054

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. prosince 2016, ve věci R 1947/2015-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení, vstoupí-li do tohoto řízení, náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— porušení čl. 25 odst. 1 písm. b) ve spojení s články 5, 6 a 7 nařízení č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 13. února 2017 – King.com v. EUIPO – TeamLava (animované ikony)**(Věc T-96/17)**

(2017/C 112/63)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: King.com (St. Julians, Malta) (zástupci: M. Hawkins, Solicitor, a T. Dolde, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: TeamLava LLC (Redwood Suite, Kalifornie, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporného (průmyslového) vzoru: Žalobkyně

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 2216416-0049

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. prosince 2016, ve věci R 1948/2015-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a další účastníci, pokud vstoupí do řízení, náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 25 odst. 1 písm. b) ve spojení s články 5, 6 a 7 nařízení č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 16. února 2017 – Franmax v. EUIPO – R. Seelig & Hille (her- bea)**(Věc T-97/17)**

(2017/C 112/64)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Franmax UAB (Vilnius, Litva) (zástupce: E. Saukalas, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: R. Seelig & Hille OHG (Düsseldorf, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „her- bea“ – Přihláška č. 12 689 964

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. prosince 2016, ve věci R 371/2016-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 17. února 2017 – HSBC Holdings a další v. Komise**(Věc T-105/17)**

(2017/C 112/65)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: HSBC Holdings plc (Londýn, Spojené království), HSBC Bank plc (Londýn), HSBC France (Paříž, Francie) (zástupci: K. Bacon, QC, D. Bailey, Barrister, M. Simpson, Solicitor, Y. Anselin a C. Angeli, lawyers)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 1 rozhodnutí Evropské komise ze dne 7. prosince 2016, oznámeno dne 9. prosince 2016, ve věci AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives – C(2016) 8530 final (dále jen „napadené rozhodnutí“);
- podpůrně, zrušil čl. 1 písm. b) napadeného rozhodnutí;
- dále podpůrně, částečně zrušil čl. 1 písm. b) napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž uvádí, že se žalobkyně podílely na jediném a trvajícím protiprávním jednání;
- zrušil čl. 2 písm. b) napadeného rozhodnutí;
- podpůrně, značně snížil pokutu uloženou žalobkyním na základě čl. 2 písm. b) napadeného rozhodnutí na částku, kterou Tribunál uzná za přiměřenou, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení nebo podpůrně, přiměřenou část nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného závěru žalované, že se žalobkyně dopustily jednání, jehož předmětem je omezení nebo narušení hospodářské soutěže ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního a skutkového posouzení žalované a/nebo nedostatečného odůvodnění zjištění, že jednání, které je předmětem napadeného rozhodnutí, sledovalo jediný hospodářský cíl, a to narušení hospodářské soutěže. Závěr žalované, že se jedná o jedině a trvajícím protiprávní jednání, je tedy absolutně nesprávný.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a/nebo nedostatečného odůvodnění závěru žalované, že se žalobkyně záměrně dopustily jediného a trvajícím protiprávního jednání, které je popsáno v napadeném rozhodnutí.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a/nebo nedostatečného odůvodnění závěru žalované, že žalobkyně věděly nebo měly vědět o jednání jiných údajných účastníků jediného a trvajícím protiprávního jednání.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná v řízení, které vedlo k vydání napadeného rozhodnutí, nedodržela podstatné formální náležitosti. Žalovaná svým vadným správním řízením porušila zejména právo žalobkyň na obranu, zásadu presumpce nevinu a zásadu řádné správy.
6. Šestý žalobní důvod vycházející podpůrně z tvrzení, že žalovaná nesprávně vypočítala pokutu uloženou žalobkyním a tato pokuta je proto neopodstatněná a nepřiměřená.

Žaloba podaná dne 17. února 2017 – JPMorgan Chase a další v. Komise

(Věc T-106/17)

(2017/C 112/66)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: JPMorgan Chase & Co. (New York, New York, Spojené státy), JPMorgan Chase Bank, National Association (Columbus, Ohio, Spojené státy), J.P. Morgan Services LLP (Londýn, Spojené království) (zástupci: D. Rose, QC, J. Boyd, M. Lester, D. Piccinin a D. Heaton, Barristers, a B. Tormey, N. French, N. Frey a D. Das, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2016) 8530 final, ve věci AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives – (dále jen „rozhodnutí“) ze dne 7. prosince 2016 v části, ve které se týká žalobkyň;
- podpůrně, snížil pokutu, která byla uložena žalobkyním;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise neprokázala, že jednání žalobkyň mělo za cíl manipulaci se sazbami EURIBOR nebo EONIA (referenční úrokové sazby); důkazy prokazují, že žalobkyně nesledovaly žádný protisoutěžní cíl ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU a čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP (dále jen „článek 101“).
2. Druhý žalobní důvod vycházející dále resp. podpůrně z tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když konstatovala, že cílem údajné manipulace se sazbami EURIBOR nebo EONIA je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže ve smyslu článku 101.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené rozhodnutí neuvádí a Komise nemůže nyní tvrdit nebo stanovit, žádný jiný protisoutěžní cíl, kterého se měly žalobkyně dopustit, než manipulaci se sazbami EURIBOR nebo EONIA.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející podpůrně z tvrzení, že Komise neprokázala, že se žalobkyně účastnily jediného a trvajícího protiprávního jednání. Jednání, které Komise považuje za porušení článku 101, zejména nesledovalo jediný cíl; podpůrně, žalobkyně nevěděly o protiprávním jednání jiných účastníků a nemohly ho ani předpokládat; a dále podpůrně, žalobkyně neměly v úmyslu přispět svým jednáním ke společnému plánu, který měl protisoutěžní cíl.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise jednala v rozporu se základními zásadami unijního práva, zásadou řádné správy, presumpce nevinny a právem žalobkyň na obranu, když věc proti nim předem rozhodla a to tím, že uplatnila „hybridní“ postup řešení sporu a komisař Almunia předem uvedl odsuzující vyjádření.
6. Šestý žalobní důvod vycházející dále nebo podpůrně z tvrzení, že se Komise dopustila pochybení při výpočtu pokuty uložené žalobkyním, a to několikrát, Tribunál by ji proto měl snížit. Komise a) měla uplatnit vyšší snížení a snížit závažnost a upravit „vstupní poplatek“, aby odraželi okrajovou odlišnou roli, než je ta, kterou uvádí Komise; b) neuplatnila stejnou metodu pro výpočet obratu každého účastníka, což vedlo k tomu, že s žalobkyněmi bylo bez objektivního důvodu zacházeno méně výhodně; c) měla uplatnit vyšší slevu ve vztahu k příjmům žalobkyň, aby zohlednila jejich relativní ekonomickou sílu; a d) do výpočtu hodnoty tržeb neměla zahrnout tržby EONIA.

Žaloba podaná dne 28. února 2017 – BASF Grenzach v. ECHA

(Věc T-125/17)

(2017/C 112/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BASF Grenzach GmbH (Grenzach-Wyhlen, Německo) (zástupci: K. Nordlander a M. Abenhäim, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu na neplatnost za přípustnou;
- zrušil rozhodnutí odvolacího senátu Evropské agentury pro chemické látky (ECHA) ze dne 19. prosince 2016 týkající se hodnocení látky triclosan podle čl. 46 odst. 1 nařízení (ES) č. 1907/2006 ⁽¹⁾ (věc A-018-2014) (dále jen „rozhodnutí o triclosanu“) v rozsahu, v němž odvolací senát zamítl odvolání žalobkyně, potvrdil test na krysách a na rybách a test perzistence, které ECHA předtím požadovala, a rozhodl, že ostatní informace musí být poskytnuty do 28. prosince 2018;
- uložil ECHA náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení podstatných procesních náležitostí.

- Žalobkyně tvrdí, že zúžením své role na omezený přezkum legality namísto provedení plného správního přezkumu rozhodnutí o triclosanu odvolací senát porušil podstatnou procesní náležitost. Podle žalobkyně též odvolací senát porušil dvě podstatné procesní náležitosti, když ponechal bez povšimnutí – bez věcného posouzení – četné klíčové argumenty a vědecké důkazy předložené žalobkyní. Nejenže přitom odvolací senát podle žalobkyně nevykonal svou pravomoc správního přezkumu, ale také porušil její právo na obhajobu.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality ve spojení s článkem 13 SFEU, čl. 25 odst. 1 a článkem 47 nařízení REACH a ustálenou judikaturou Tribunálu týkající se soudního přezkumu a důkazního břemene.

- Pokud jde o test na krysách, žalobkyně uvádí, že ECHA i odvolací senát uznaly rozdíly mezi systémem štítné žlázy u krys a u člověka, v případě potenciálních účinků na lidský thyroxin se však opíraly hlavně o údaje ze studií na krysách (zatímco stávající studie týkající se člověka dokládají neexistenci takových účinků). Podle žalobkyně tak rozhodnutí o triclosanu i) nezohledňuje všechny dostupné relevantní informace, ii) je rozporné, iii) opírá se o neucelené důkazy, a z těchto důvodů trpí zjevně nesprávným posouzením ohledně nezbytnosti testu na krysách v rozsahu, v němž z něho vyplývají obavy ohledně údajné vývojové neurotoxicity u člověka. Žalobkyně dále tvrdí, že v případě sledovaných vlastností týkajících se pohlavní reprodukční toxicity, obsažených ve studii na krysách, ECHA i odvolací senát rovněž nezohlednily všechny dostupné relevantní informace a vycházely z neucelených důkazů. Podle žalobkyně se tak ECHA a odvolací senát dopustily zjevně nesprávného posouzení nezbytnosti testu na krysách u jakýchkoli sledovaných vlastností týkajících se reprodukční toxicity. Podle žalobkyně je test na krysách rovněž zjevně nevhodný, protože výsledky testu neumožňují ECHA objasnit údajné obavy z narušení endokrinní činnosti u člověka. Žalobkyně konečně tvrdí, že rozhodnutí o triclosanu je protiprávní v tom smyslu, že odvolací senát potvrdil test na krysách bez ověření, zda byly splněny všechny požadavky vyplývající ze zásady proporcionality; odvolací senát zejména neověřil, zda byly k dispozici méně omezující prostředky pro účely objasnění údajné obavy z narušení endokrinní činnosti v případě triclosanu.
- Pokud jde o test na rybách, žalobkyně tvrdí, že i) odvolací senát ve skutečnosti nevykonal svou posuzovací pravomoc a neurčil, zda na základě dostupných vědeckých důkazů bylo dáno „možné riziko“, jež mohlo odůvodnit požadavek na provedení dalších testů, ii) ECHA ani odvolací senát neprokázaly, že na základě dostupných vědeckých důkazů je dáno možné riziko narušení endokrinní činnosti odůvodňující další testy na rybách, a iii) ECHA i odvolací senát obrátily důkazní břemeno a porušily čl. 25 odst. 1 nařízení REACH tím, že po žalobkyni požadovaly prokázání neexistence takového rizika.

- Pokud jde o test perzistence, žalobkyně tvrdí, že požadavkem, aby tento test provedla jak ve sladké, tak i v mořské vodě, za účelem údajného objasnění možného rizika perzistence triclosanu v životním prostředí, ECHA a odvolací senát nevzaly řádně v úvahu důkazní břemeno v otázce perzistence triclosanu a požadavek na posouzení podmínek významných z hlediska životního prostředí podle přílohy XIII. Žalobkyně dále uvádí, že požadavkem, aby provedla test perzistence v pelagické vodě (tj. v čiré vodě bez usazenin), ECHA a odvolací senát rovněž nerespektovaly jasný pokyn obsažený v příloze XIII nařízení REACH posoudit důkazy, které odrážejí podmínky „významné“ z hlediska životního prostředí. Žalobkyně dále uvádí, že ECHA i odvolací senát následně neprovedly odpovídající expertní posudek k identifikaci vhodných testovacích podmínek, poté, co rozhodly, že derogační simulační zkoušky musí odrážet podmínky významné z hlediska životního prostředí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. 2006, L 396, s. 1)

Usnesení Tribunálu ze dne 10. února 2017 – Tarmac Trading v. Komise

(Věc T-267/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/68)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 287, 8. 8. 2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 3. února 2017 – Bank Saderat Iran v. Rada

(Věc T-349/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/69)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 305, 22.8.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. února 2017 – HP v. Komise a eu-LISA

(Věc T-596/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/70)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 296, 16.8.2016 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-26/16 a postoupená Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 9. února 2017 – IPA v. Komise**(Věc T-635/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 112/71)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 428, 21.11.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. února 2017 – Starbucks (HK) v. EUIPO – Now Wireless (nowwireless)**(Věc T-908/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 112/72)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 13.2.2017.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)



Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS